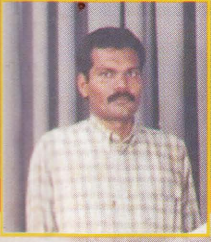

படிசூன்

இருமாத இலக்கிய இதழ்

ஜூலை - செப்டம்பர் : 2015

இதழ்: 36

யர்ஹும் எப். ராசிக் பரீட்ஹ்

கண்ணீரில் எழுதிய
கவிதை

போர் : மனித கண்ணீரியத்தை

மோசமாக பாதிக்கின்றது

■ பிரசன்ன விதானகே

நேர்நாணல்

நம்பிக்கையான தெரிவுகளுக்கு

Sherien Gold House

83, Bank Town, Anuradhapura

Tel: 025 2222766

NORTH AGENCY

169, Market Town, Anurdhapura

Tel: 025 22 37 695

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

நேர்காணல்

சிங்கள திரைப்பட இயக்குனர்
பிரசன்ன விதானகே (மொழிபெயர்ப்பு)

கட்டுரைகள்

சமூக ஊடகங்கள் எப்.எச்.ஏ. ஷிபிலி

கூப்பி இசை முஜீப் ரஹ்மான்

மர்ஹூம் ராசிக் பரீடஹ் வலீம் அக்ரம்

சிறுகதை

நம்பிக்கை அஜ்மிர்கான்

பைரவி ஆதி பார்த்தீபன்

சுவர்க்கமும் நரகமும் உ. நிசார்

கவிதைகள்

அலெக்சப்ரந்தாமன் வேல் நந்தன்
ரிஷான் ஷெரீப் ஈழக்கவி
தாஸிய் அகமது முர்சித்
இப்னு ஆயிஷா

பின்புலம், ஒலிப்புகள்

நன்றி : இணையம்

இதழ் : 36

படிகள்

திருமதி இலக்கிய இதழ்

ஜூலை - செப்டம்பர் : 2015

ISSN 1800 - 4598

Volume: 10 No: 02

வெளியீடு

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 60.00

தபால் மூலம் : 80.00

வெளிநாடு : 2\$

வருட சந்தா : 500.00

இரண்டு வருடம் : 800.00

ஆயுள் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank

051 2 002 1 001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 770 888 048,

+94 718 42 34 59

padihal@gmail.com

www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தஞ்சைக்குழு மருத்தூர்

உங்கள் பார்வைக்கு

எங்கள் கருத்து

ஆசிரியர் :

எஸ்.வஸீம் அக்பர்

உதவி ஆசிரியர் :

எம்.சீ. ருஜிமுதீன்

2015ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இடம்பெற்ற ஆட்சி மாற்றத்தை தொடர்ந்து, அண்மையில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் கூட்டரசொன்று உருவாகியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கடந்த ஆட்சிக் காலப்பகுதியில் கருத்துச் சுதந்திரம், வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் மற்றும் ஊடகச் சுதந்திரம் என்பனவற்றுக்கு வரையறை விதிக்கப்பட்டிருந்தது யாவரும் அறிந்த செய்தியே.

இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில், புதிய அரசு ஏற்படுத்தியிருந்த மாற்றங்கள், தொடர்ந்து இந்நாட்டில் நடைமுறையாகி மாற்றுக்கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்ற ஜனநாயக சூழ்நிலை மேலும் வலுப்பெற வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்.

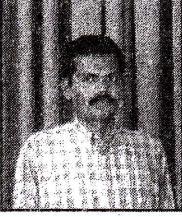
எதிர்காலத்தில் சிங்கள, முஸ்லிம், தமிழ் இனங்கள் நாடளவிய ரீதியில் மகிழ்ச்சிகரமானதும், சமாதான முறையிலுமான வாழ்வொன்றுக்கான ஒற்றுமை மேலோங்க வேண்டும். அதற்கு சகல இனத் தலைவர்களும் முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதும் வேண்டுகோளாகும்.

படிகள் தொடர்ச்சியாக அநுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கிய குழுவின் வெளியீடாக வெளிவர இருக்கின்றது. அதன் செயற்பாட்டாளர்கள், நண்பர்கள், ஆர்வலர்களின் பங்களிப்பை தொடர்ந்து எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தொடர்ச்சியாக படிகள் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கங்களை எழுதுபவர்கள், மற்றும் அதன் வாசகர்கள் உங்கள் பிரதேசங்களில் உள்ள இலக்கிய நண்பர்களுக்கு படிகள் சஞ்சிகையை அறிமுகம் செய்து, படிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் படி வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

அநுராதபுர மாவட்டத்தினை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் படிகள் சஞ்சிகை, தேசிய இலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணமாக செயற்பட ஆர்வம் கொள்கின்றது. அதற்கு வாசகர்களின் பங்களிப்பை தொடர்ச்சியாக வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர் மர்ஹூம் எப். ராசிக் பரீட்ஹ்

— எஸ். வஸீம் அகர்ம்

அண்மையில் காலஞ் சென்ற எப். ராசிக் பரீட்ஹ் ஆசிரியர் அவர்களின் திடீர் மரணம் அவரோடு தொடர்புபட்டவர்களுக்கும் அவரை இலக்கிய ரீதியாக தெரிந்தவர்களுக்கும் அதிர்ச்சியானதொன்றாகவே இருந்தது. அந்தத் தகவலை முதலில் நாச்சியாதீவு பர்வீன் அவர்களும், பின்னர் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களும் தெரிவித்திருந்தனர்.

இவரை முதல் முதல் 2003ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் நடைபெற்ற படிகள் சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் வெளியீட்டு விழாவின் போதே சந்தித்தேன். அன்றைய தினம் எமது நட்சத்திர நற்பணி மன்றத்தின் அழைப்பை ஏற்று அந்நிகழ்வில் முழுமையாக கலந்து சிறப்பித்து, எம்போன்ற இளம் இலக்கிய ஆர்வலர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். அதுவரை அநுராதபுரம் கலை இலக்கிய வட்டத்தின் பொருளாளராகவும் அநுராகம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவினரும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தமை இவர் பற்றிய பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

1987ஆம் ஆண்டு எப்.ஆர். பரீட்ஹ் “அன்னை” என்ற பெயரில் சஞ்சிகையின் சில இதழ்களை வெளியிட்டார். பின்னர் இவரின் முயற்சியால் குடாநெலுபாவ அல் மதினா முஸ்லிம் வித்தியாலய வெளியீடாக “அல் மதினா” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது.

அல் - மதினா சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்ட காலங்களில் படிகள் சஞ்சிகையும் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்ததனால் நானும் படிகள் குழுவினரும் அவ்வப்போது இவரது வீட்டுக்குச் சென்று பலதும் பத்தும் உரையாடுவோம். தேசிய இலக்கியப் புதினங்களையும் அநுராதபுர மாவட்ட இலக்கிய மாற்றங்கள் பற்றியும் அவர் ஆழமான புரிதலுடன் இருந்தார்.

முகநூலிலிருந்து

மர்ஹூம் எப். ராஸீக் பரீட்ஹர் நினைவுக் குறிப்பொன்று ..

1992 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை மட்டத்தில் கல்வி அமைச்சால் நடத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கான சிறுகதைப் போட்டியில் எனது மாணவர்களான ஆசிரியை எப். பாத்திமா சப்ரினாவுக்கு முதலாவது பரிசும், அவரது மூத்த சகோதரரான எப். ராஸீக் பரீட்ஹர்வுக்கு சிறப்புப் பரிசும் கிடைத்தது. கொழும்பில் நடைபெற்ற தேசிய மட்ட விழாவில் பரிசில் பெற்று வந்த மறுதினமே என்னை வற்புறுத்தி புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டனர்.

ஆசான்கள் மேல் மதிப்பும், பாசமும் வைத்திருந்த உறவொன்று வாழும் வயதில் பிரிந்துள்ள சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுடன் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படப் பதிவு வாழ்த்துக்கு அல்ல. திறமையையும், நன்றியையும், அபுர்வ நிகழ்வொன்றையும் நினைவு கூர்தல் செய்வது தொடர்பாகவே ஆகும்.

23 வருடங்களுக்கு முன்னர் எடுக்கப்பட்ட இந்தப் புகைப்படம் இப்படி ஒரு சோகப் பதிவு ஒன்றுக்கு உதவும் என நான் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

- கலாபூஷணம் அஷ்பு ஜவஹர்ஜா

தொழில் ரீதியாக ஆசிரியராக இருந்தவர் என்ற அடிப்படையில் உரிய நேரத்துக்கு பாடசாலைக்குச் செல்லும் வழக்கமுடையவர் என்பதை காலை வேலையில் பலமுறை அவதானித்துள்ளேன்.

எம்போன்ற சிலர் அநுராதபுரத்தில் ஆரம்பகட்ட எழுத்தார்வ முள்ளவர்களாக இருந்தபோதெல்லாம் எம்போன்றவர்களை தொடர்ச்சியாக ஊக்கப்படுத்துவதற்காக அல் மதீனா இதழை வீடு தேடி கொண்டு வருவார். அல் மதீனா சிறிய பாடசாலையொன்றின் சஞ்சிகையாக இருந்த போதும் அதனை காத்திரமாக வெளியிட வேண்டும் என்று கடும் பிரயத்தனம் எடுத்தார். இவர் அநுராதபுர இலக்கியத்திற்கும் அதற்கு அப்பாலும் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். இவரது இழப்பு அநுராதபுர மாவட்ட இலக்கிய பகைப்புலத்திற்கு பெரும் இழப்பாகவே இருக்கப்போகின்றது.

அவரது மண்ணறை வாழ்வு சிறக்கப் பிராத்திப்போம்.

இலங்கையில் உள்ள
வடமத்திய மாகாணத்தில்
போருக்கு எதிராக
உண்மையை சித்தரிக்கும்
நிலையை கண்டேன்,
அதன்வெளிப்பாடுதான்
இரமெதியம என்ற
திரைப்படம்.

பிரசன்ன விதானகே

நேர்காணல் : திலக் வெர்னாண்டோ

இவர் 1962ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். 1989ஆம் ஆண்டு இவரது முதல் திரைப்படம் வெளிவந்தது. 1996இல் இவரது "அனந்த ராத்ரிய" (ஆத்ம இரவு) என்ற இரண்டாவது திரைப்படம் வெளியானது. இத்திரைப்படம் பல்வேறு விருதுகளுக்கு முன்மொழியப்பட்ட போதும், பூசன் சர்வதேச திரைப்பட விருது விழாவில் சிறப்புப் பரிசினைப் பெற்றது. அது லியோ பால்ஸ்டாயின் "உயிர்த்தெழுதல்" நாவலை அடியொட்டியது. 1997ஆம் ஆண்டு வெளியான இவரின் "சுவர்களுக்குள்ளே" (புலு வலலு) என்ற திரைப்படம் சிங்கப்பூர் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் சிறந்த நடிகருக்கான விருதை வென்றெடுத்தது. இவரது நான்காவது திரைப்படமான "புரஹந்த கழுவர" என்ற (பெளர்ணமி தின மரணம்) ஜப்பானிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தயாரித்தது. இதுவும் பல்வேறு சர்வதேச விருதுகளை தட்டிக் கொண்டது. இவரின் இரமெதியம (சூரிய உச்சம்) என்ற திரைப்படம் 2003ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. 2007ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த "மச்சன்" திரைப்படம் 11 சர்வதேச விருதுகளை வென்ற ஒரு திரைப்படம். இது 2008இல் வெனிஸ் திரைப்பட விழாவில் காட்டப்பட்டது. அவ்வாறே "ஆகாச குசம்" என்ற திரைப்படம் 2008இல் வெளிவந்தது. இதுவும் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட திரைப்பட விழாக்களில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அண்மையில் திரைக்கு வந்த படம் "ஓப நெதுவ, ஓப எக்க" (நீயினறி உன்னுடன்) இப்போது சர்வதேசமெங்கும் திரையரங்குகளில் வெற்றிகரமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுவரை அதிகளவு சர்வேத விருதுகளுக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒரு சினிமா தயாரிப்பாளர் யார் என்றால், அது இலங்கையில் பிரசன்ன விதானகே..

தமிழாக்கம் : இப்னு ஆயிஷா

எவ்வளவு காலமாக நீங்கள் இந்தத் திரைப்படத் துறையில் இருக்கின்றீர்கள்? உங்களின் திரைப்பட ருபாடு பற்றி சுருக்கமான அறிமுகம் ஒன்றை தாரூங்கள்.

என் சிறுபராயத்திலிருந்து திரைப்படங்களை இயக்க வேண்டும், திரைப்படத் துறையில் மிளிர் வேண்டும் என்று கனவு கண்டிருந்தேன். முதலில் ஒரு திரைக்கதை எழுத்தாளராக வந்தேன். பின்னர் கடின உழைப்பின் பேரில் 1989இல் எனது முதலாவது திரைப்படத்தை வெளியிட்டேன். இதுவரை ஏழு திரைப்படங்களுக்கு கதை எழுதி வெளியிட்டுள்ளேன். அவை அனைத்தும் பல்வேறு சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஆறு விருதுகளை வென்றுள்ளன.

உங்கள் திரைப்படங்களில் வித்தியாசம் தெரிகின்றது. அவற்றுக்கான திரைக்கதைகள் உங்களுடையதா?

நான் இயக்கிய அனைத்துத் திரைப்படங்களிலும் திரைக்கதையை நானே எழுதியுள்ளேன். திரைப்படத்தின் கதைக்கும் காட்சிகளுக்கும் முக்கியமான ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும். அந்தத் தொடர்பை கதையாளருக்கே சரியாக வடிவமைக்க முடியும். எனவே எனது திரைப்படங்களில் திரைக்கதையை நானே எழுதுகிறேன். அதுவே சிறந்த முடிவாகும்.

உங்கள் திரைப்படங்களில் உள்ள சமூகப் பிரச்சினைகளின் அடையாளம் தனிநபர் சார்ந்த ஒன்றாக இருக்கின்றதே? அதன் நெருக்கம் பற்றி...

எனது திரைப்படங்களின் இலக்கு தனிநபர் சார்ந்த பிரச்சினையாகும். ஒவ்வொரு தனிநபர்களினதும் பிரச்சினை சமூகத்தினதும் சமூக நிறுவனங்களினதும் பிரச்சினையாகும். சமூகங்களில் உலாவருகின்ற தனிநபர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி சிந்திக்காது சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியாது. சமூகத்தில் உள்ள தனிநபர்களின் பிரச்சினைகள் அதிகம் என்னைப் பாதித்துள்ளன.

இன்றைய 21ஆம் நூற்றாண்டில், இலங்கை சமூகத்தில் கூட இன்னும் மேற்கத்தைய சமூகத்தில் போலல்லாது பழமைவாத சிந்தனை காணப்படுகின்றது. நம் சமூகத்தில் உள்ள ஒட்டுண்ணிப் பிரச்சினைகளை அம்பலப்படுத்தி காட்டுவது என்பது (குணிக்கையில்) கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அதனைப் பற்றி...

மிகச்சிறந்த திரைப்பட இயக்குனர்களில் ஒருவரான இங்மர் பெர்க்மென் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார், ஒரு கலைஞனின் பொறுப்பு சமூகத்தில் உள்ள காயங்களை திறப்பதே ஆகும். காயங்களை திறக்காமல் காயங்கள் குணமாகாது.

கலைஞர் ஒரு போதும் சமூக முறைமைகளை, நடைபடிமுறைகளை தடுக்கக் கூடாது. அது அபத்தம். அதுவே எனது சினிமாவின் வெளிப்பாடு. இக்கருத்தானது எல்லா சமூகங்களுக்கும் பொருந்தும்.

உங்கள் திரைப்படங்கள் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெறுவதற்கும் சர்வதேச விருதுகளைப் பெறுவதற்கு எவ்வாறானவை காரணிகளாகின்றன. அதனை வேறுவடிவில் காண்பது அரிது என்கிறார்கள்...

நான் சர்வதேச முறைமையிலான எளிய வடிவக் குறியீடுகளையே பயன்படுத்தகிறேன். அது நேர்மையான பிம்பங்களைக் கொண்டது. கலைஞனுக்கு நேர்மை என்பது மிக இன்றியமையாதது. அவன் தன்னிலை நின்றோ அல்லதோ பிறர் நிலை நின்றோ பிரதிகளை உருவாக்க முடியாது. மாறாக யதார்த்தங்களையே குறியீடாக ஆக்க வேண்டும். சுருக்கமாக குறிப்பிடுவதானால் எனது படைப்புகளின் நேர்மை மற்றும் எளிமையே காரணங்களாகும்.

உங்கள் கரங்கள் வெறுமையாக இருந்த நிலையில் நீங்கள் ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்கும் போது அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தவியலாது. அதாவது உங்களை, உங்கள் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் கட்டுப்படுத்த துணிந்தால் ஏற்படும் முறண்பாடு என்ன?

நான் இதுவரை அவ்வாறான முறண்பாடான தயாரிப்பாளர்களுடன் பணியாற்றியதில்லை. அது எனக்கு நேர்மாறான கேள்வியாகும்.

உங்கள் பெளர்ணமியின் இறந்த நாள் (Death on a full Moon Day) என்ற திரைப்படத்தின் கருவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

நமது நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் துன்பப்படுகின்றனர். அவர்களின் நாளாந்த வாழ்கைப் பிரச்சினை பற்றி ஆயிரம் கதைகள் பேச இயலும். அது பற்றி அதிகம் அதிகமான படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட கொழும்பில் வசதியான நடுத்தர வர்க்க வாழ்க்கை வாழும் குடும் ஒன்றின் பிரச்சினைகள் என்னை யோசிக்க வைத்தது. அதன் விளைவே இந்த பெளர்ணமியின் இறந்த நாள் என்ற திரைப்படம் ஆகும்.

ஏன் இலங்கை திரைப்படத் தணிக்கைக் குழு அந்தத் திரைப்படத்தை தணிக்கை செய்யத் துணிந்தது?

உண்மையில் அந்தப் படத்தை இலங்கை திரைப்படத் தணிக்கைக் குழு தடை

செய்யவில்லை. உண்மையில் இங்கு சர்வதேச தரமிக்க சான்றிதழ் கிடைக்கப்போவதில்லை. அதனால் அது அரசியல் உத்தரவுடன் கூடியது. அந்த துரதிஷ்டம் எனது படத்தை தணிக்கைக்கு அழைத்துவிட்டது. அது பெரிய விடயமே அல்ல.

இலங்கையின் போர் என்பது பேரினவாத சிங்கள இயக்கம் என்ற கருத்தாடல் புலம்பெயர் தேசங்களில் இருக்கின்றது. முக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி தொட்டுப் பேசும் இயக்குனர் என்ற அடிப்படையில் உங்கள் அனுபவம் என்ன?

சினிமாவொன்றை தயாரிக்கும் போது சமரசத்திற்கு எதிராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன. ஆனால் அதனை இலங்கையில் உள்ள வடமத்திய மாகாணத்தில் அதற்கு எதிரான உண்மையை சித்தரிக்கும் நிலையை கண்டேன். அதன் வெளிப்பாடுதான் இரமெதியம் என்ற திரைப்படம். அது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மூன்று சமூகங்களின் வரலாற்றை பேசுகின்றது.

■ **நமது நாட்டில்**
ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்
துன்பப்படுகின்றனர்.
அவர்களின் நாளாந்த
வாழ்கைப் பிரச்சினை பற்றி
ஆயிரம் கதைகள் பேச
இயலும். ■

நீங்கள் இலங்கையில் யுத்தத்தை அனுபவித்தவர். பெளரணமியின் இறந்த நாள் திரைப்படம் யுத்தத்திற்கு சாட்சியமாக இருக்கிறது. நீங்கள் ஒருவகையில் தீவிரவாதிகளை எதிர்க்கின்றீர்கள். இந்தப் படம் யுத்தத்தை பற்றி பிரக்ஞை கொள்கிறது என்றால்...

இந்தப் படம் முதலில் சர்வதேச பார்வையாளர்களுக்கு காட்டப்பட்டது. எங்கு காட்டப்பட்டாலும் எந்தப் படமாக இருப்பினும், படத்தின் காட்சிகள் நிகழும் இடம் உலகில் எந்த பகுதியில் அல்லது எந்த மூலையில் நடக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மனித நேயத்தையும் மனித கண்ணியத்தையும் போர் மோசமாக விபத்துக்குள்ளாக்குகின்றது. நான் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து காட்சிகளிலும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கான பிரதிநிதியாக அவற்றை ஒளிர்வதற்கு நான் கடமைப்படுகின்றேன்.

ஒரு திரைப்படத்தின் வெற்றிக்கு இயக்குனர் மட்டும் காரணம் அல்ல. இயக்குனருக்கு அவரின் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு நடிகர்கள் மற்றும் நடிகைகள் சம பங்கை வகிக்க வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் கதைகளுக்கு எவ்வாறு பொருத்தமானவர்களை தேர்வு செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் உங்கள் கதைகளின் முன்னோடியாக அல்லது முதன்மையான ஒருவராக இருக்கின்றீர்களா? உங்கள் அணுவம் என்ன?

படத்தின் கதைக்கும் கதாபாத்திரத்திற்கும் மிக முக்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது. எனவே நடிக, நடிகர்களை தேர்வு செய்யும் போது கவனமாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அங்க லெட்சணமாக அனைத்தும் பொருந்த வேண்டும். அந்த வகையிலே நான் அனைத்தையும் தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

உண்மையாக சொல்லுங்கள், படத்தின் பாத்திரத்தை தத்ரூபமாக உருவாக்குவதின் பின்னால் உள்ள ரகசியம் என்ன?

சம்பந்தப்பட்ட பார்வையாளர்களின் உணர்திறனை இசைவாக்கம் செய்வதற்கும் மனித இயல்பைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு தத்ரூபமான காட்சிப் புலத்துடன் கதாபாத்திரங்களை வடிவமைக்க வேண்டும். அது சிரமம்தான், ஆனால் அங்குதான் வெற்றியிருக்கின்றது.

உங்கள் படங்களில் பெண்கள் வலுவான மற்றும் சிறந்த பாத்திரங்களாக உலாவுகின்றனர். இதற்கு பின்னணிக் காரணிகள் ஏதுமுண்டா?

நீங்கள் குறிப்பிடுவது உண்மைதான். எனது அம்மா என்னை ஆள்கின்றாள். அதன் தாக்கம் எனக்குள் வெளிப்படுகின்றது. என் வாழ்கையில் ஒரு பெரும் வலிமை எனது அம்மா. பெண் வலிமையானவள். பெண்ணை சமூகம் தரமிறக்கியிருக்கின்றது. அதனை மாற்றீடாக்க நான் துணிகிறேன். அந்த நுட்பத்தை நீங்கள் கண்டுள்ளீர்கள். வாழ்த்துக்கள்.

ஜப்பானில் உங்கள் திரைப்படத்திற்கு பெரியதொரு அங்கீகாரம் கிடைத்தது. அதற்கு என்ன காரணம்.

ஜப்பானில் நடைபெற்ற ப்யுகுவோகா திரைப்பட விழாவில் எனது அனந்த ராத்ரிய என்ற திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து எனது திரைப்படங்களை ஜப்பானில் காட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தது. அதன் விளைவாகவே எனது பெளர்ணமி மரணித்த நாள் என்ற திரைப்படத்தை ஜப்பானிய ஒலிபரப்பு நிறுவனத்தின் வெளியீடாக வெளியிட்டேன்.

இலங்கையின் திரைப்படத்துறையை பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்

இருண்ட யுகத்தில் இருக்கின்றது. திரைப்படம் ஒன்றை சரியான முறையில் டப்பிங், எடிடிங் போன்றவற்றை செய்ய இங்கு வளம் கிடையாது. அனைத்தையும் இந்தியாவிலே சென்று செய்து முடிக்க வேண்டும். சினிமா என்பது வரையறைகளுக்கு அப்பாடப்பட்டது. அதனை மக்கள் தெரிந்தாக வேண்டும். வெறுமனே பொழுதுபோக்கை மட்டும் வெளிப்படுத்துவது எம்போன்றவர்களின் நோக்கமல்ல. திரைக்கூடத்தில் இருந்து வெளிவரும் ஒவ்வொரு பார்வையாளனும் கதையை நன்கு ரசித்து, அதனை தனக்குள் மீட்ட வேண்டும். கதாபாத்திரங்கள் பார்வையாளர்களை கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு படங்களை வெளியிடுவதற்கு இன்று தயாரிப்பாளர்களும் அருகிவிட்டனர். இயக்குனர்களும் தம்மை வெகுஜனப் படுத்திக்கொள்ள காட்சிகளை புனைகின்றனர். இது இலங்கை சினிமாவின் எதிர்காலத்திற்கு நன்றல்ல.

அநுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

**போஷகர்
கலாயுஷணம் அன்பு அவஹர்ஷா**

**தலைவர்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்**

**உப தலைவர்
அநுராதபுரம் றஹ்மதுல்லா**

**செயலாளர்
நேகம பஸான்**

**உபசெயலாளர்
மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்**

**பொருளார்
எல். வஸீம் அக்ரம்**

**அமைப்பாளர்
எம்.சி.நஜிமுதீன்**

**இணைப்பாளர்
எம்.ஏ. டில்சான்**

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழுவினர்
இருமாத வெளியீடான படிக்கள்
சஞ்சிகையின் தொடர்ச்சியான
வருகைகளுக்கு
வாசகர்களின் பங்களிப்பு
இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.
எனவே உங்கள் நண்பர்களுக்கும்
படிகள் சஞ்சிகையை அறிமுகம்
செய்யவும்.

ஆக்கங்களை அனுப்புவோர் படிகள்
பதிப்பகத்தின் மின்னஞ்சல் ஊடாக
அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக்
கொள்கிறோம்.

இதுவரை சந்தாவைப் பதிவு
செய்யாதவர்கள்
சந்தாவைப் பதிவு செய்து
கொள்ளுங்கள்.
படிகள் இலவச விநியோகமல்ல.

- ஆசிரியர் -

அதிசயப் பறவை டூள்

மு.அ.மு முர்சித் (இலக்கியன்)

நேற்று முளைத்த காளான்கள் சில
குத்தகைக்குகேற்கின்றன
எனது பிரபஞ்சத்தை!..

ஈசல்களின் ஆக்கிரமிப்பில் பலயுகங்களாக
அடிமைப்பட்டு கிடக்கின்றது
எனது உலகம்!..

குருட்டு வெளவால்கள் சில
விலை பேசிகொண்டிருக்கின்றன
எனது சூரியனை!..

காடயர்களின் கயமைதனத்தால்
புகைந்து கொண்டிருக்கின்றன
எங்களது புனைகைகள்!..

என்னை விடு
முளைக்கபோகின்றேன்
கவசப்பறவையாக!..

அதிசயப் பறவையான
என்னைவிடு
முளைக்கப் போகின்றேன்!..

மடையர்கள் வெட்டியதெல்லாம்
மரம்
மீண்டும் துளிர்க்கப்போகின்றேன் -நான்

பூமியை பிழக்கப்போகின்றன
எனது வேர்கள்!..

நச்சுத்திரங்களைப் பறிக்கப்போகின்றன
எனது கிளைகள்!..
காற்றைக் குடிக்கப்போகின்றன
எனது சிறகுகள்!..
என்னைவிடு
முளைக்கப்போகின்றேன்

இப்படிக்குமரமாகிய
அதிசயப்பறவை

ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா
 ஆறடி நிலமே சொந்தமடா எனப்
 பாடி வைத்த கவிஞன் எங்கே?
 வீடுவரை உறவு வீதிவரை மனைவி
 காடுவரை பிள்ளை கடைசிவரை யாரோ என்ற
 கவிஞனின் கவிதை வரிகள் எங்கே
 வீடுவரை உறவு இல்லை, வீதிவரை மனைவி இல்லை
 காடுவரை பிள்ளை இல்லை கடைசிவரை யாரும் இல்லை.

காயமே இது பொய்யடா
 காற்றடைத்த பையடா என்ற
 சித்தர் பாடலின் தத்துவங்களை
 வாழ்ந்து அனுபவிக்க முன்னர்
 மண்ணுக்குள் உயிருடன் மாய்ந்து விட்டோரை
 எண்ணி எண்ணி எழுதிய கவிதை இது.

எல்லாம் மண்ணடா
 வித வித ரூபமடா என்றவரும் மண்ணானார்
 நானும் மண், நீயும் மண்
 நம்மைச் சூழ உள்ள எல்லாம் மண்
 மண்ணில் பிறந்தோம்
 மண்ணில் வாழ்கிறோம்
 மண்ணோடு மண்ணாய் மடிகிறோம்
 உயிர் நீங்கிய பின் - எம்முடல்
 உயிர் நீங்கிய பின்னர்தானே
 உயிருடன் சமாதி அடைந்த
 எண்ணில்லா நிகழ்வுகள் இம்மண்ணில்
 நிகழ்ந்ததுண்டு, நிகழ்வதுண்டு.

மண்ணோடு மண்ணான வம்சாவளி

—தாஸிம் சிகமது—

ஆப்கானிஸ்தான்
 ஈராயிரம் குடும்பங்கள், உயிருடன் புதையுண்ட
 மாபெரும் சோகம் கண்டோம்
 ஆழிப்பேரலையில் ஆயிரம் ஆயிரமாய்ச் சிக்குண்டு
 ஐலசமாதி அடைந்தவர்களின்
 ஊழிப் பேரவலம் இவ் உலகம் கண்டு
 பத்து வருடங்கள் பறந்தோடி
 சித்தம் தெளிந்து மறந்து
 யுத்த வடுக்கள் மாறாவுடுக்களாய்
 மக்கள் மனங்களில், வாழ்க்கையில்
 துயரக் கதையாய்த் தொடருகையில்
 ஆழிப் பேரலைச் சுனாமிபோல்
 மண் சரிவுச் சுனாமி கொஸ்லந்தை மக்களை
 மண் சமாதி ஆக்கியுள்ளதை நினைந்து
 கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறோம்

மண் மக்களுக்கு வளங்களை வழங்குகிறது
கண்களைக் குளங்களாகவும் ஆக்குகிறது
உலகச் சந்தையில் உயர்ந்த தேயிலை
விளைவித்தளிக்கும் மலையகத் தமிழர்
மாடாய் உழைத்து வயிறு காய்ந்து
ஓடாய் இங்கு உருக்குலைந்தும்
மண்ணுக்கு உரமாய்ந்தம்மை ஈந்து விட்டனரே

மீறியபெத்த மண் சரிவையொட்டி
முதன் முதல் நடைபெற்ற அஞ்சலிக்
சுட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை.

பாரதி பாடிய கரும்புத் தோட்டத்திலும்
ஆலையிலும் சாலையிலும் ஆட்கள்
தேவைப்படும் வேளையிலும்
தேயிலைத் தோட்டத்திலும் உரமாய் உழைத்த
தலைமுறைகளின் தலைமுறைகள்
தரையில் மண்ணோடு மண்ணாய்...

மண்ணே உன்றன் கோப்பார்வை அப்பாவி
மக்கள் மீதா விழ வேண்டும்
மண்ணில் அட்டுழியங்கள் செய்து
மக்களை ஏய்த்து வாழும்
வீம்பர்கள் மீது விழக்கூடாதா

மண்ணுக்காய் வாழ்நாளன் முழுவதும்
போராட்டம் நடத்துவோர் ஒருபக்கம் இருக்க
மண்ணாகிய உன்னையே நம்பிவாழ்ந்த
மக்களை - அப்பாவி மக்களை நீ மாய்க்கலாமா
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே
முன்தோன்றிய மூத்த குடியினரின்
வம்சாவளியினரை
அழித்திடவா பின்னர் மண் தோன்றியது

பிறந்த மண் வளர்ந்த மண்
வாழ்ந்த மண் வளம் சேர்த்த மண்
செழித்த மண் சிறந்த மண் சிவந்த மண்
களித்த மண் காதலித்த மண்
உழைத்த மண் உரமாக்கிய மண்
பிழைத்த மண் பெருமை சேர்த்த மண்
இவற்றை எல்லாம் தொலைத்த மண்
என்றெல்லாம் சொல்கின்றோமே
எம்மவரை உயிரோடு புதைத்து
அழித்த மண்ணும் ந்தான் மண்ணே!
ஆரிடம் இதைப் போய்ச் சொல்ல
ஆதலினால்...

அழிந்து மண்ணுள் அடங்கிப் போனவருக்காய்
அஞ்சலி செலுத்துகிறோம் அவர்களது
ஆத்மாக்கள் சாந்தி அடைவதாக!

—தாவலிம் சிகமது—

நம்புகை

புழுநகம் எஸ். எச். அஜிமீர்கான்

மூன்று பெண்பிள்ளைகளின் தந்தை திவாகர். ஏழையானாலும் தான் ஒரு கோழை இல்லையென வாழ்ந்த ஒரு உத்தமர் அவர். தொழிலோ ஊர் பெரியவரான சிவராஜா ஐயாவின் லொரியில் சாரதி வேலைதான். தான் தேடும் பணம், தன் பிள்ளைகளின் படிப்பு மருந்து வீட்டுத் தேவைகள் என்று அன்றன்றைக்குச் சரியாகவே இருந்தது. பிள்ளைகளும் எப்பவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க மாட்டார்கள் தானே. அதிலும் பெண் பிள்ளைகள் வளர்வது அவசரமாகும். ஆகவே கொஞ்சம் கூடுதலாக உழைக்க வேண்டும், சேமிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கற்பனை பண்ணியவாறே நாட்களைக் கடந்து வந்தார் திவாகர்.

அன்று விடிந்தும் விடியாமலும் "புள்ள சசிலா இங்க ஒருக்கா வாரியா" என தன் மனைவியை ஆசுவாசத்தோடு கூப்பிட்டார் திவாகர். "என்னங்க இதோ வாரன் என்றபடியே தன் கணவனுக்குப் பக்கத்தில் வந்த உட்கார்ந்து கொண்டு என்ன? எனக் கேட்பது போல் திவாகர் முகத்தைப் பார்த்தான் சசீலா. "இந்தப் பாரு சசீலா இப்படியே எத்தன நாளைக்கத்தான் தேடுறதும் செலவழிக்குறதும்னு காலத்த ஓட்டுறது. இருக்கிற மூனும் பொட்டப் புள்ளங்க. அதால நான் இரவுலயும் லொறில வேலக்குப் போகப் போறன். எங்க முதலாளியும் இரவுல வேல செஞ்சா சம்பளம் டபளா தாரேன்னு சொல்றாரு." என திவாகர் சொன்னார். "இருக்குறது போதுமுங்க பொம்பள புள்ள பெத்தவங்க கடவுள் என்ன கை விட்டுடுவாரா? ஏதோ எங்களுக்கும் கடவுள் வழி காட்டுவான். இரவு பகலா எல்லாம் நிங்க கஸ்ட்பட வேண்டாம்." எனக் கெஞ்சலாக தன் கணவன் திவாகரைப் பார்த்து விண்ணப்பம் போட்டான் சசிலா. "என்ன சசிலா புரியாமப் பேசுற" என்று செல்லமாய் ஒரு தட்டுத் தட்டிவிட்டு "சசிலா இன்டைக்கு இரவக்கு நான் வர மாட்டன் சரியா? நான் போயிட்டு வாரன் என்று சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டான் திவாகர்.

கால தேவன் தன் கடமையைச் கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்து கொண்டிருந்தான். கால தேவனுடன் இணைந்து திவாகர் இயந்திரமாக உழைத்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படியே காலம் சென்று கொண்டிருந்தது. இப்போது ஓரளவு திவாகர் சுசீலா தம்பதியிடம் பணம் கையில் புரளத் தொடங்கியது. சந்தோசத்தின் எல்லைக்கே பிள்ளைகளோடு சிறகடித்துப் பறந்தனர் இத்தம்பதியினர்.

அன்று காலையில் திவாகர் "சுசீலா பிள்ளைகளை கவனமாகப் பர்த்துக்க நான் போறன்" என்றார். "என்னப்பா போறன் என்டு சொல்றீங்க. போயிட்ட வாறன்னு சொல்லுங்க" என்றாள் சுசீலா. "சரி சரி" என்றவாறே திவாகர் புறப்பட்டுச் சென்றார். சுசீலாவும் வழமையான வேலைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தாள். நேரம் கடந்து கொண்டே இருந்தது. நிலவும் தன் பங்கிற்கு ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தது. என்ன செய்வதெனப் புரியாமல் இருக்கையில் சிவராஜா முதலாளி திவாகர் வீட்டுக்கு வந்தார். ஒரு நாளும் இந்த நாளில் அவர் வருவதில்லை. சுசீலா வுக்குக் குழப்பமாக இருந்தாலும் வாங்க என அழைத்து உட்கார வைத்தாள், சுசீலா. முதலாளி வந்தது சுசீலாவுக்குள் ஆயிரம் கேள்விகளை உருவாக்கி விடை தேடியது.

சுசீலா பேச வாயெடுக்க சுசீலாவை சிவராஜா முதலாளி முந்திக் கொண்டு "தங்கச்சி.. நான் வந்தது நம்ம திவாகர் காலையில் போன லாறி" என்னும் போது

"லாறியா? ஏன்ன நடந்தது" என சுசீலா பாய்ந்து விழுந்து கேட்டாள். "அது வந்து தங்கச்சி" திவாகர் போனலாறி பாத தவறி" எனக் கூறி முடிப்பதற்குள் அயலவர்கள் ஊரவர்கள் வருகையும் சரியாக இருந்தது. "ஐயா என்ன சொல்றீங்க" என்றதும் உடம்பு கூட கிடைக்காமலா' எனும் போது என்னங்க... என சுசீலா மயங்கி விழுந்தாள். சுசீலா மயக்கம் தெளிந்து தன் கணவன் ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டதையும் எங்கு தேடியும் அவன் உடல் கிடைக்கவில்லை என்றும் திவாகரின் உடல் இல்லாமலே காரியங்களைச் செய்து முடித்ததையும் சுசீலா அறிந்தாள்.

கணவனை இழந்த சுசீலாவை விதவைக் கோலம் போடும் படி உறவினர்கள் கட்டளையிட்டனர். சுசீலா விதவைக் கோலம் பூண விரும்பவில்லை. தன் கணவன் எப்போதாவது ஒரு நாள் வருவான் என்று உறவினர்கள் வாயை அடைத்தாள். ஒரு சூமங்கலியாகவே நடமாடத் தொடங்கினாள். இதற்காக அவள் கேட்டவையெல்லாம் சொல்லில் அடங்காதவை. ஆனாலும் சுசீலா எதனையும் பொருட்படுத்தவில்லை.

காலம் கழிந்து கொண்டே போனது நாட்கள் வாரங்களாகவும் வாரங்கள் மாதங்களாகவும் உருண்டோடிக்கொண்டிருந்தது. திவாகர் இல்லா விட்டாலும் சிவராஜா முதலாளி சுசீலாவுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் செலவுக்கு மாதாந்தம் பணம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அது பெரும் ஆறுதலாக இருந்தது.

அவர்களுக்கு. காலப் போக்கில் பிள்ளைகளும் வளர்ந்து விட்டனர். இப்படியான ஒரு நிலையில் செலவும் அதிகமானது. சிவராஜா முதலாளியும் வழமையாகக் கொடுக்கும் உதவியை கட்டம் கட்டமாக நிறுத்தி விட்டார். சுசீலாவின் குடும்ப நிலை கவலைக் கிடமானது. என்ன செய்வதென அறியாமல் அவள் விழித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வறுமையைக் காட்டி சிலர் உதவுவதாகவும் அதற்காகத் தங்களைக் கொஞ்சம் கவனிக்கும் படியும் வெட்கம் கெட்டவர்களாக பல விதமாக சுசீலாவைத் தொல்லை செய்தனர். தன் உறவினர்கள் கூட பல வசை வார்த்தைகளால் சுசீலாவை வாட்டி வதைத்தார்கள். "பார் புருசன் செத்தும் மினிக்கிக்கிட்டும் ஊர் ஆம்புளங்கள மயக்கிக்கிட்டும் திரியுறா?" என் றெல்லாம் சொன்னார்கள். வறுமையும் வசையும் பொறுக்க முடியாமல் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள் சுசீலா. ஆம் இத்தனை பிரச்சினைக்கும் சாவுதான் முடிவென தீர்வு கண்டாள். நல்ல தங்காளர் போல் எடுத்த முடிவுடன் இரவு 8 மணியளவில் ஊர் எல்லைப் புறத்திலுள்ள பாழடைந்த கிணற் றடிக்கு தனது பிள்ளைகளுடன் சென்றாள்.

இந்தப் பாருங்க நான் பெத்த குஞ்சுகளா இத தவிர இந்த அம்மாவுக்கு வேற வழியில்ல. நாம எல்லாரும் செத்திடலாம் எனக் கேட்க பிள்ளைகளும் சரி

என சம்மதித்தனர். கிணற்றுக்குள் விழ ஆயத்தமான போது யாரோ கிணற்றுக்குள் விழத் தயாராவதைக் கண்ட சுசீலா அந்த மனிதனைக் காப்பாற்ற நினைத்து அம் மனிதனை இழுத்து விட கீழே விழுந்த அந்த மனிதனை உணர்வற்றுப் போக பயந்த சுசீலா அம் மனிதனை இருட்டோடு இருட்டாக முன்று பிள்ளைகளின் உதவியோடு வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தாள். என்ன ஆச்சரியம் அந்த மனிதன் தன் கணவன் திவாகரின் உருவை ஒத்திருந்தான். அவனைக் காப்பாற்ற சுசீலா துடியாய்த் துடித்தாள். ஆம் மனிதன் மயக்கம் தெளிந்ததும் தன்னைக் காப்பாற்றியவர்களைக் கண்டு வியப்பிற்குள்ளானான். தன் மனைவியைப் பெயர் சொல்லி அழைத்ததும் சுசீலாவும் பிள்ளைகளும் ஆனந்தத்தில் மூழ்கினர்.

விபத்தில் தன் பழைய நினைவுகளை இழந்த திவாகர் யாரையும் அடையாளம் தெரியாமல் கடைசியில் மரணத்தை உறவாக நினைத்து சாகத் துணிந்த போதே சுசீலா இழுத்து விட்டாள். அதனால் விழுந்து தலை அடிபட்ட திவாகருக்கு பழைய நினைவுகள் திரும்பியது. மரணத்தையும் வென்று சுசீலா தன் கணவன் பிள்ளைகளோடு வீடு திரும்பினாள். கடவுளே என் நம்பிக்கை வீணாகவில்லை. என்று கதறி, கடவுளுக்கு நன்றி சொன்னாள் சுசீலா.

மரம் குறித்த இரண்டு கவிதைகள்

பூத்திருந்த மரம்

பூத்திருந்த இந்த மரம்
இப்போது பூப்பதில்லை

காய்த்திருந்த இந்த மரம்
இப்போது காய்ப்பதில்லை

மரம் இருக்கிறது
பட்டுப் போய்விடவில்லை
நேற்றிதற்கு நீர் ஊற்றி
வளர்த்த பலரும்
இன்றிங்கில்லை

இப்போ இந்த மரத்திற்கு
சொந்தம் கொண்பாடும்
புதிய வீட்டுக் காரரிடமோ
நேற்றிருந்தவரின்
உண்பைப்பாசம் இல்லை

பட்டுப் போகாது அந்த மரம்

சோலையாகும் அந்த மரம்
குளிர்க்காலம்

பாலையாகிப் போகுமென்று
கனவிலும் எண்ணவில்லை
அந்த மரத்தக்காய்
எத்தனை வியர்வைகள்
சிந்தப்பட்டன

அதுபோல சேர்ந்து முளைத்த
சில மரங்களுக்கு
அந்த மரத்தின் அருமை
அப்போது புரியவில்லை
கொப்போடு
தறிக்க முனைவனின்
நோக்கம்

இப்போதுதான் புகிவந்தது
நீர் ஊற்றி வளர்த்தவர்கள்
இன்றில்லா வெளியில்

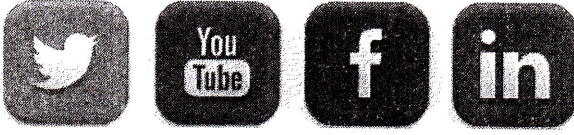
இனி என்ன செய்ய
இன்றைய மரச் சொந்தக்காரரில்
சிலரே குழிதோண்டுகின்றார்கள்
அந்த மரத்தை

பாறிவிழ வைப்பதற்கு
எவர் எதைச் செய்தினும்
அந்த மரம்

பட்டுப் போகாது
என்ற நம்பிக்கை
எம்மை வாழவைக்கிறது

- புலோலியூர் வேல் நந்தன்

சினிமாக்காலமாக இலங்கையில் புதுவகையான போக்கு ஒன்றை அவதானிக்க முடிகிறது. அதாவது சமூக ஊடகமொன்றில் பதிவொன்றை இட்டுவிட்டு தற்கொலை செய்துகொள்ளும் சம்பவங்கள் கடந்த சில மாத காலப்பகுதிக்குள் மூன்றை தொட்டுவிட்டது.இதில் இரண்டு சம்பவங்களில் தற்கொலை செய்தவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாக இனங்காட்டப் பட்டுள்ளனர். இச்சம்பவங்களையும், ஏனைய நிகழ்வுகளையும் முன்வைத்து இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

சமூக ஊடகங்கள்

வாய்ப்புக்களும் சர்ச்சைகளும்

எப்.எச்.ஏ. ஹில்லி

விரிவுரையாளர், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

மனிதர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கும் ஊடகங்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவு தொடர்ச்சியாக இருந்துவருவதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆரம்ப காலங்களில் வாய்மொழி ஊடகங்கள், பின்னர் அச்ச ஊடகங்கள், மின்னணு ஊடகங்கள் என்று படிப்படியாக வளர்ச்சிகண்டு தகவல் தொழிற்புத்தின் அபரிதமான முன்னேற்றமும், இணையத்தளங்களின் ஆக்கிரமிப்பும் இன்று சமூக ஊடகங்கள் எனும் தாரக மந்திரத்தின் வழியே தகவல் பரிமாற்றத்தின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி உலகின் எல்லா நடப்பு விவகாரங்களையும் உடனுக்குடன் பகிர்ந்தும், அறிந்தும் உலகை உள்ளங்கைக்குள் வைத்திருக்கக்கூடிய புதிய போக்கு மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. இத்தகைய சமூக ஊடகங்களின் தொழினுட்பம் சார்ந்த வளர்ச்சியும், சிந்தனை, கருத்துரிமை நிலை சார்ந்த வளர்ச்சியும் பல்வேறு சாதக பாதகங்களையும், வெவ்வேறுபட்ட விமர்சனங்களையும் சந்தித்துவருவதை அவதானிக்க முடியும்.

சமூக ஊடகங்களானவை ஒருவருடைய கருத்தை அவரது கோணத்தில், அவரது பார்வையில் போதிய விளக்கத்துடன் பதிவு செய்வதில் முன்னணியில் இருக்கிறது. உலகில் எந்த ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தாலும் உடனடியாய் அதற்கு ஒரு பாராட்டு/ எதிர்வினை வர்ணனை களுடன் பதிவுகள் இடுவதில் நேரடி ஒளிபரப்பு ஊடகங்களையும் தாண்டி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இணையத்தின் உபயோகம் சமூகத்தின் பல்வேறு தாக்கங்களிலும் ஊடுருவிக்கொண்டிருக்கும் அதேநேரம் நாளுக்கு நாள் பல்வேறுபட்ட புதிய சேவைகள் இணையத்தில் அறிமுகமாகின்றன. இவ்வகையில் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இணையத்தில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட ஓர் எண்ணக் கருவாக சமூக வலைப்பின்னல் (Social Networking) சேவைகளை நோக்க முடியும். அன்று முதல் சமூக வலைப்பின்னல் சேவைகளை வழங்கும் பல்வேறு இணையத் தளங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. இவ்வண்ணம் இன்று நடைமுறையிலுள்ள சமூக வலைப்பின்னல் தளங்களில் பிரபலமானவை Facebook, Twitter, LinkedIn, Google+, Hi5, Orkut, DoozyFive, Flickr, Instagram போன்றனவாகும்.

இவையனைத்திலும் மிகவும் பிரபலமானதும் பெருந்தொகையினரால் பயன்படுத்தப்படுவதுமான சமூக வலைப்பின்னல் தளம் Facebook ஆகும். 2004 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட Facebook இணையத் தளம் இன்று சுமார் 1.28 பில்லிய னிற்கும் மேற்பட்ட பாவனையாளர் களைக் கொண்டதாக

விளங்கு கின்றது. சிறுவர்கள் முதல் வயோதிபர்கள் வரை Facebook என்ற சொல்லைக் கேட்டிராத எவரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்று கூறாம ளவுக்கு அது பிரபலம் வாய்ந்ததாகவும் புதிய தலை முறையினரின் வாழ்வுடன் ஒன்றிணைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. (அலாம் பின் ஹம்ஸா <http://www.Vidivelli.lk/morecontent.Php?id=1029>)

இத்தகைய சமூக வலைத் தளங்களின் புதிய பரிணாமமே சமூக ஊடகங்கள் எனும் சொல்லாடலாக இன்றைய காலகட்டத்தில் பிரபலமடைந்திருக்கிறது. சமூக வலைத்தளங்களின் ஊடாக செய்திப் பரிமாற்றம் அதிக அளவில் ஊடாடிக் கொண்டிருப்பதால் சமூக வலைத்தளங்கள் இன்றைய திகதியில் அதிக வாசகர்கள் வாசிக்கக்கூடிய ஊடகமாக மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக சமூக ஊடகங்கள் மூலமான புரட்சிகள் பற்றி நிறைய சம்பவங்களை முன்வைக்க முடியும். அமெரிக்காவில் நடந்த தேர்தல் பிரச்சாரம், எகிப்து நாட்டில் நடந்த எழுச்சி போன்றவற்றில் இவற்றின் பங்களிப்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். அதே நேரத்தில் இச் சமூக ஊடகங்கள் நன்மைகள் / தீமைகள் என இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருப்பதையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இதன் வாய்ப்புகள் எவ்வளவு தூரம் பாராட்டப்படுகிறதோ அதே அளவு சர்ச்சைகளுக்கும்

பஞ்ச மில்லாத வகையில் இச்சமூக ஊடகங்களை நோக்க முடியும்.

அந்தவகையில் Gihani De Silva மற்றும் P.A.B. Danushika Peliarachchi ஆகியோர்கள் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின் பிரகாரம் இலங்கையில் சமூக வலைத் தளங்களை பயன்படுத்தும் இளையோர்களில் 92% ஆனோர் அறிமுக மில்லாத நபர்களுடன் நட்பாடுவது கண்டறியப் பட்டுள்ளது. இது பல்வேறு சமூக சிக்கல்களுக்கு வழிகோலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

போலி முகப்புத்தக கணக்குகளை தவிர்த்துப் பார்க்கும் போது இலங்கையில் 2,300,000 பாவனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆம் இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையின் 11.5 வீதமானோர் முகப் புத்தகத்தினை உபயோகிக்கிறார்கள். அவற்றில் 1,400,000 ஆண்களும் 720,000 பெண்களும் அடங்குவர். 25 வயதிற்கும் 34 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோர் இம்முகப் புத்தகப் பாவனையாளர்களின் மொத்தத்தில் 33 வீதத்தினை நிரப்புகின்றனர். ஒரு நாளுக்கு ஒரு இலங்கையர் எவ்வளவு நேரம் முகப் புத்தகத்தோடு செலவிடுகிறார் என்பதை பற்றி துல்லியமான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை ஆனாலும் அண்ணளவாக 34 நிமிடங்கள் செலவழிக்கின்றார். கைத் தொலை பேசி இன் வருகையுடன் முகப் புத்தக பாவனை மேலும் அதிகரித்துள்ளது. 1,300,000 முகப்புத்தக கணக்குகள் கைத் தொலைபேசியூடாகவே அணுகப்படுகின்றன. (ரகுபரன், சமூக ஊடகங்களில் இலங்கையர்)

இவ்வாறாக முகநூல் பயன்பாட்டிற்கான காரணத்தைக் கேட்டறிந்த போது மாணவ மாணவிகளின் விடைகள்: பள்ளி, கல்லூரி நண்பர்கள், வகுப்புத் தோழர்களுடன் தொடர்பில் இருக்க, பல தகவல்களை அறிந்து அவற்றைப் பரிமாறிக் கொள்ள என்பவையே முதன்மையான நோக்கங்களாக இருந்தன. சில மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்காகப் பயன் படுத்துவதாகக் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

இவ்விணையத்தளத்தில் திரைப்படம், அரசியல், தொழில்நுட்பம், வணிகம், கல்வி என அனைத்துத் தகவல்களும் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டு பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. மாணவர்களின் ரசனைக் கேற்பத் தகவல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிமாறுகின்றனர். இந்த தகவல்கள் பரிமாற்றம், அவர்களின் Profile updation பற்றியச் செய்திகள் (news, feed) உடனடியாக நண்பர்களின் முகநூல் கணக்கில் கிடைக்கப் பெறுவதால், நண்பர்களுடன் கல்லூரிக் காலத்திற்குப் பிறகும் தொடர்பில் இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள்.

முகநூல் முகவரி எங்களது தனிப்பட்ட அடையாளம், எங்களை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ள ஏதுவான எங்களுக்கான தொடர்பியல் தளம் (space) என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். வெட்டி அரட்டை

மற்றும் அல்லாது அன்றாடச் செய்திகளை அறியவும், கல்வி, பாடம் தொடர்பான, மேலை நாட்டில் பயில் வதற்கான Scholarship உள்ளிட்ட தகவல்களைப் பெறவும் முகநூல் உதவுகிறது என்பது அவர்களின் ஒருமித்த கருத்தாக இருக்கிறது. Facebook Games/Application Downloadபோன்ற பொழுது போக்குச் செயல்பாடுகளில் சென்னை மாணவர்கள் அதிகம் ஈடுபடுவதாக அவர்களின் விடைகளில் இருந்து தெரியவந்தது. (தென் மாவட்டங்களின் மாணவர்களை விட சென்னை மாநகரில் இருக்கும் தொழில் நுட்பம், கலாசாரம் போன்றவை இவற்றுக்கான துணைக் காரணிகளாக இருக்கலாம்.)

சமூக வலைத் தளங்களின் புதிய பரிணாமமே சமூக ஊடகங்கள் எனும் சொல்லாலாக இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறு பிரயலமடைந்திருக்கிறது.

புகைப்படம் பகிர்வதல் என்பது (photo sharing) ஒரு முக்கியமான முகநூல் செயல்பாடாக (Activity) உள்ளது. கல்லூரியின் பல்வேறு துறைகளில் நடைபெறும் விழாக்களில், கல்லூரிச் சுற்றுலாவில் நண்பர்களுடன் எடுத்த புகைப்படங்களை அவற்றுக்கு like, comment செய்வதில் பெருமகிழ்ச்சி பெறுவதாகக் கூறினார்கள்.

நம் தலைவர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி நன்கு அறிந்தவர்களாக ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள், மேலும் சட்டங்களும், செயல் திட்டங்களும் எவ்வாறு

தம்மைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இயற்றப்பட்டு உள்ளன, என்பது பற்றியும் ஜனங்கள் தம்முள் பகிர்கிறார்கள். மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் பல மாதங்கள் வரையில் பிரஜைகள் அறியா வகையில் அரசாங்கம் சட்ட திட்டங்களை வெளிக்கொண்டு வரும் நாட்களின்று இல்லை. சமூக ஊடகத்திற்கு நன்றி, அரசியல் சம்பந்தமான பிரச்சனைகள், கருத்துக்கள் யாவற்றையும் பற்றிய விவாதங்கள், பரவலாகவும், உடனுக்குடன் இடம்பெறுவதாகவும் உள்ளது.

பிற ஊடகங்களைப் போல் சமூக ஊடகமும் மிகுந்த பொறுப்புடனும் செயல்படுதல் வேண்டும். இல்லையேல், இச் சமூகத்திற்கு பெரும் சேதம் விளையும். 2011-ல் லண்டன் கலகத்தில், சொத்துக்களுக்குத் தீவைத்துச் சேதமுண்டாக்கக் கூடிய தம் தாக்குதலை சமூக ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தியே மேற்கொண்டனர். சமீபத்தில் இந்தியாவிலும், சமூக ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தியே, வடகிழக்கு மாகாண மக்கள் பெங்களூர், ஹைதராபாத் வாழ்வோரிடையே பயத்தினை உண்டாக்குவதன் மூலம் அவர்தம் சொந்த இடங்களுக்கு பெரும் ஜனத்திரளை வெளியேற்றம் செய்தனர்.

மனிதர்களை ஒன்று சேர்க்க வல்ல தன்னுடைய மாபெரும் சக்தியால் சமூக ஊடகமானது பெரும் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய ஓர்

உபகரணமாக உறுதியளிக் கிறது. சமீபத்தில் சமூக ஊடகம் நிகழ்த்திய வெற்றிகரமான எதிர்ப்புகளின் வாயி லாக சரியான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்ததைப் பார்த்தோம். சமூக ஊடகத்தின் மற்றொரு பிரயோகிப்பு, இந்தியாவில் உபயோகிக்கப் படாமல் மிகப் பெரும் அளவில் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் சக்தியைத் தட்டி எழுப்பி, உபயோகப் படுத்துவது. உதாரணமாக, "இந்திய நாடு மேன்மை பெற தன்னார்வத் தொண்டரின் பங்கு" - இயக்கத்தில், எவரேனும், ஏதேனும் ஓர் இடத்தில் மருத்துவ முகாம் என அறிவித்தால் அத்தேதியில் மற்றோரும் அங்கு கூடி பங்கு ஏற்பர். (ஸ்ரீஸ்ரீ ரவிசங்கர்)

இணையத்தில் தொழில் நிமித்த மாகவோ, பொறுப்புடன் எழுதுவதாக காட்டிக் கொள்ளும் பிரபலங்கள் பலரும் கூட வாசிப்போருக்கு நன்மை பயக்கும் வண்ணம் எழுத முற்படுவதில்லை. பலரும் பணம் செய்யும் உத்தியாகவும், தனி மனித சுய விளம்பரங்களுக்காகவும், தாம் நம்பும் கொள்கைகள், மதங்கள், சாதியங்கள், கோட்பாடுகளை பிறர் மீது திணிக்கும் வாய்ப்பாகவுமே இணையத்தை கருதுகின்றார்கள்.

இத்தகைய லட்சக் கணக்கான கருத்துக் குவிப்புக்கள் மத்தியில் இவற்றை எல்லாம் எவ்வாறு தரம் பிரித்து நுகர்வது என்பதில் நமக்கு பல சிக்கல்கள் எழவே செய்கின்றனர். இவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவது குறித்த போதிய விழிப்புணர்வுகள் நம்மவர்களில் மிகக் குறைவே எனலாம்.

வாசகர்கள் வாசிப்பதன் ஊடாக பேரானந்தம் பெறவும், அறிவூட்டல்கள் அடையவும், சிந்தனை வளம் பெருகவும், அவர் தம் வாழ்வில் இம்மியளவேனும் மாற்றங்களை பெறவும் வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இணையத்தை இயக்குவோர் மிக மிகக் குறைவே எனலாம். போலிகளையும், பக்கச் சார்புகளையும், பொறுப்பற்ற பகிர்வுகளையும் இணையம் உள்வாங்கி இருப்பதனால் ஒவ்வொரு வாசகர்களும் தமக்கு எவை உகந்தவை, எவை எல்லாம் உதவாதவை என்பதை ஆய்ந்து சுய தணிக்கை செய்து கொள்வதன் அவசியம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

ஏனெனில் இன்று சமூக ஊடகங்களை அதிகம் பயன்படுத்துவோர் பலருக்கும் ஒருவித உளவியல் அழுத்தம் காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அனைத்தையும் தவற விட்டு விடக் கூடாது என்பதில் பலரும் அதிக அக்கறை செலுத்துவதால் ஒரு வித மன பதற்றம் பலருக்கும் ஏற்பட்டு இணைய சமூக ஊடகங்களில் மூழ்கிப் போய் கிடக்கின்றனராம். சமூக ஊடகங்களில் கொட்டிக் கிடக்கும் பல தெரிவுகளும், அது கொடுக்கும் ஒரு வித கர்வ எழுச்சியும், மகிழ்ச்சியும், பாராட்டுக்களும், விமர்சனங்களும் நம்மை அதில் கட்டிப் போட்டு வைத்துள்ளது.

இன்று பலருக்கும் இணையத்தில் ஒரு பயன்மிக்க கட்டுரையை ஆழமாக வாசிக்கவோ, காட்சிப் பதிவுகளை பொறுமையாக கவனிக்கவோ, இரசிக்கவோ இயலாமல் போய்விட்டது. ஒன்றில் இருந்து மற்றொன்றுக்கு கண நொடிப் பொழுதில் தாவிக்கொண்டே உள்ளார்கள்.

இவ்வாறு தாவும் மனப்பான்மையை உளவிய லாளர்கள் FOMO (Fear Of Missing Out) எனக் கூறுகின்றார்கள். சுமார் 56 வீதம் பேருக்கு இத்தகைய பதற்றமும், குழப்பமும் தாவும் மனப்பான்மையும் மிகுந்து காணப் படுவதாக ஓர் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. (கோடங்கி)

எது எவ்வாறாயினும் சமூக ஊடகங்கள் என்பது ஏராளமான சாதகங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் இன்றைய இளைஞர், யுவதிகளின் பயன்பாடுகளை உற்று நோக்கும் போது அது தவறான பல வழிகளில் கையாளப் படுவதை அவதானிக்கலாம். எனவேதான் பாலில் கலந்திருக்கும் நீரை விடுத்தது, பாலை மட்டும் அருந்தும் அன்னம் போல நாமும் சமூக ஊடகங்களின் சாதக பக்கங்களை பயன்படுத்துவதன் மூலம் சமூக ஸ்திரத்தன்மைக்கு வழிகோல முடியும்.

மரத்தின் கீழ் கைவிடப்பட்ட அம்மாவீடம்ருந்து

என்னிடம் கூறப்பட்டதைப் போலவே அதிகாலையில் மகனின் வாகனத்திலேற அதிக தொலைவு பயணித்த நகரமொன்றின் தெருவோர மர நிழலில்

வாகனத்தை நிறுத்திய வேளை மூச்சுத் திணறியபோதும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளவில்லை நான் நன்றாக நினைவுள்ளது இதே மரம்தான் மகன் உன்னைத் தூக்கிக்கொண்ட பிரயாணக் களைப்பைப் போக்கவே நின்றேனிக் கு முன்பொரு இரவில் அதிசயம்தான் மீண்டும் அந்த இடத்துக்கு எனை அழைத்து வந்திருப்பது உனைப் பெற்றெடுத்த நாள்முதலாய் இணையற்ற அன்பைப் பொழிந்தவளிடம் போய் வருகிறேன் என்றேனும் பகராமல் நீ செல்கையில் உள்ளம் பொங்கி வழிகிறது விழிகளினுடாக கைக்குள் திணித்துச் சென்ற ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டு பெரும் சமையாகி உள்ளத்தின் உறுதியைக் கண்களில் திரட்டுகிறேன் பதற்றமேதுமின்றி வாகனத்தை ஓட்டிக்கொண்ட பத்திரமாக வீடு போய்ச் சேர்ந்திருவாய் என் மகனே

- மஹிந்த ப்ரலாத் மஸ் இம்புல
தமிழில் - எம்.ரிஷான் வெஹீப்

பைரவி

ஆதி யார்த்தீபன்

“பீல்லிச்சி” கோபத்துடன் ஓங்கி முதுகில் குத்து ஒன்று விட்டாள். வலிக்காததாக இருந்தது. இருந்தும் அவள் பலவீனத்தை எண்ணி கவலைபட்டு விடக்கூடாது என்று, ஆ, ஊ என்று வார்த்தைகளாலும் பாவனையாலும் வலியை வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தேன், ஒவ்வொரு முறையும் அவளை பல்லிச்சி என்று கூப்பிட்டு விட்டு அவளது கோவத்தை ரசிப்பதில் அவ்வளவு ஆர்வம் எனக்கு. நேரம் கடந்ததும் மெதுவாக அருகில் வந்தாள்,

“வலிக்குதாடா?”

“கிட்டவந்தா துலைஞ்ச மூஞ்சயிலயே முழிக்காத”

இதுவும் வெறும் வார்த்தைகள் தான் அவள் கொஞ்சலாக கெஞ்சும் போது இன்னும் ஒரு வித அழகு.

“நான் வேணுமெண்டா அடிச்ச இடத்துக்கு மருந்து போட்டுவிட்டா?”

வேப்பம் சருகுகள் நான்கைந்தை அந்த சின்னக்கைகளால் பொறுக்கிவந்து மேல் சட்டை அணியாத என் முதுகில் மெல்ல வைத்து விட்டு பக்கத்தில் இருந்தாள்.

“நான் வடிவில்லாம இருக்கிறனா உனக்கும் என்ன பிடிக்கேல தானே”

குழந்தமையுடன் வெகுளியாக குழைந்தன வார்த்தைகள், இந்த வார்த்தைகளின் பின்னர் அவள் இன்னொரு வித பரிமாணத்தில் அழகு.

இது தான் பைரவி, உருண்டைக்கண்கள் சந்தோசம், கவலை அழுகை எது என்றாலும் நனைந்து போய் விடும் உருண்டை கண்கள், எதற்கு கண்ணீர் விடுகிறாள் என்பதே குழப்பமாக இருக்கும். இரட்டை பின்னல் கூந்தல் சைட் உச்சி பிரிக்கப்பட்டு நேர்த்தியாக அதை மடித்து ஆடையின் ஏதோ ஒரு நிறத்தில் ரிப்பன் கட்டியிருப்பாள், பொது நிறம், பிரசித்தமான அழகி இல்லைத்தான், மேலும் சொல்லப்போனால் ஐந்து வயதே நிரம்பிய சிறுமி தான் பைரவி நேற்று அவளை சந்திக்கும் வரை

மூன்று வயதில் இடம்பெயர்ந்து மல்லாவிக்கு சென்றபோது தான் பைரவி எனக்கு அறிமுகமானாள், என்னை விட வயதில் ஒன்றரை வருடம் அதிகம் பிறந்தவள் என்பதால் அம்மா அவளை அக்கா என்று அழைக்கச் சொல்லி ராணுவக்கட்டளை விடுத்திருந்தார்.

அக்கா என்று அம்மா நிக்கும் போது அவளை பெரிதாக கூப்பிடுவேன், அம்மா இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் பல்லிச்சி, பைரவி, பல நாட்களின் பின்னர் கேள்விக்குறி என்றெல்லாம் அவளை அழைத்ததுண்டு. பல்லிச்சி என்றால் எப்போதும் அவளுக்கு பிடிக்காது தனது அழகை கேலி செய்வதாக நினைத்துக் கொள்வாள், காரணம் அவளது முன்பற்கள் இரண்டும் மற்றைய பற்களை விட சற்றே அகன்ற அதேவேளை கொஞ்சம் பெரிய பற்கள், ஆனால் சிரிக்கும் போது அவையே மிகவும் அழகாக இருக்கும். நான் இருந்த வீட்டுக்கு முன் வீடு தான் பைரவியின் வீடு, அப்பாவோ தோட்டம் செய்பவர் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வருமானம் பார்த்தார்கள், அம்மாவை பற்றி சொல்லதென்றால் அவர் மற்றைய ஊர்ப்பெண்கள் போல் கடந்த சில மாதங்களாக மற்றவர்களுடன் அவ்வளவாக பேசியது கிடையாது.

முதல் ரெண்டு பிள்ளையளும் இயக்கத்தில் இருந்து செத்ததுக்கு பிறகு அவா இப்படி மாறிட்டா, ஓம் பைரவிக்கு ஒரு அக்கா ஒரு அண்ணா, அக்கா தான் முதலாவதா இயக்கத்துக்கு போன வாவாம், அவா அங்க போய் கொஞ்ச

நாளிலயே அண்ணாவும் போயிட்டாராம், பைரவி பல வருசத்துக்கு பிறகு அவைக்கு பிறந்தவள், பைரவி பிறக்கும் போது அவாட அப்பாவுக்கு நாற்பது வயதை அண்மிச்ச தால, பைரவி பார்க்கும் போது உருவத்தில சின்னவாவாவும் அடிக் கடி எல்லா வருத்தமும் தொத்திக் கொள்ளும் உடல் நிலை வாய்க்கப் பெற்றவளாகவும் இருந்தாள். விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே மஞ்சல் மஞ்சலாக வாந்தி எடுத்து விடுவாள், அதற்கு பிறகு ஏதோ அவமானகரமான செயலை எனக்கு முன்னால் செய்துவிட்டதாக நினைத்து அழுதுகொண்டே ஓடிச் சென்றுவிடுவாள்.

அந்த நேரத்திலெல்லாம் நான் ஒரு சிறுவன் என்பதை உணராமல் பெரிய மனுசனைப்போல கவலைப் பட்டு கொண்டிருப்பேன். இப்படியாக பைரவிக்கும் எனக்குமான உறவு ஏதோ கைப்பிரம்பின் ஒரு அந்தத்திலும் மறு அந்தத்திலுமாய் கைகளை பிடித்து ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும் குருட்டுக் காதலர்கள் போல சில வேளைகளில் அவளும் சிலவேளைகளில் நானுமாய் இருப்பது தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அன்று மத்தியானம் பைரவி வேர்வையில் குழித்தவாறு ஓடி வந்து கொண்டிருந்தாள், கண்கள் கண்ணீரில் குழைந்து வீங்கியிருந்தது.

“அமுறியா” இறுக்கி கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாள்.

“ஏன் அமுற” அம்மா பேசினாவா?

“இல்ல”

“அடிச்சாவா?”

“இல்ல”

“அப்ப ஏன்”

“அண்ணா செத்துப்போச்சாம்?”

சாவு, செத்துப்போறது என்ற வார்த்தையை முதன் முதலாக கேள்விப்படுறன் ஆனா பைரவி சொல்லியிருக்குறாள் அக்காட முகத்தை கூட பாக்கேலாம போனது எண்டு, அழுது கொண்டே இருந்தாள் அவள் சிறுமி இல்ல அவள் இரண்டாவது செத்தவீட்கண்டுட்டாள், எனக்கு ஒரு செத்தவீடும் தெரியாது அம்மா பிரேதம் ரோட்டில போனாலே எனக்கு பறை -சத்தமோ இயக்கத்தின் சோக கீதத்தின் ஒலியோ காதில் விழக் கூடாது என்று காதப்போத்திடுவா.

ஆனா அம்மாவுக்கு அதுவே பெரிய சிரமமாக இருந்தது, ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது ஒரு தடவை காதைப்பொத்த வேண்டிய கடுமையான நாட்களாக இருந்தன சில நாட்கள். அம்மம்மா அடிக்கடி சொல்லுவா வாழ்க்கையில் ஒரு செத்தவீட்ட கண்டிட்டா அவன் பாதி வளர்ந்த மனுசன் எண்டு, அப்படியென்றால் நான் பனையளவா, மலையளவா என்ற கேள்விகள் என்னை துருத்திக்கொண்டிருக்கும். அழுகை ஓய்ந்து போகிறது போன்ற விக்கலுடன் நின்ற பைரவியை பார்த்து “அழாத”

அழுகை நிக்கவில்லை. வீட்டுக்கு வெளியால சம்பவம் அறியாம வெளியால வந்த அம்மாவைக் கண்டு பைரவி ஓடிச்சென்றாள்.

பவானி மாமி என்று கூவியவாரே பைரவி அம்மாட வயிற்றில் தலைவைத்து அழுவெளிக்கிட்டாள். அந்த நேரத்தில் அம்மா கர்ப்பவதியாக இருந்தா. தம்பி வயிற்றுக்குள் இருந்தான். அந்தக்குரல் அந்த அழுகைச்சத்தம் அவனுக்கும் கேட்டிருக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். அம்மா அவளுக்கு தலையை தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்தா. பைரவி மெல்ல தூங்கிப்போனாள். எனக்கு மனம் அலைபாய்ந்தபடி இருந்தது.

வீட்டுக்கு ஒரு ஐம்பது மீற்றர் தொலைவில் ஒரு பெட்டிக்கடை ஒன்று இருக்கும். குமார் அண்ணாட கடை. எனக்கும் பைரவிக்கும் ஒரு அதிசய உலகம் போன்ற ஒரு இடம். காரணம் குமாரண்ணாவின் கடையில் தான் கடதாசிப்பூ மர இலையை கொடுத்தால் கடாபி இனிப்பு கிடைக்கும். மற்ற கடைகளில் எல்லாம் காசு கொடுத்து வாங்க வேண்டிய இனிப்பை குமாரண்ணாவின் கடையில் ஒரு சில இலைகளை குடுத்துவாங்கினோம். இனிப்பு மாத்திரமல்ல ஐந்து ரூபாவுக்கு குறைவான பொருள் என்ன வென்றாலும் அந்த இலையை

கொடுத்து வாங்கமுடியும், அதனால் நானும் பைரவியும் அந்த மரத்தை காசு மரமாக போற்றி பாதுகாத்தோம். அதன் அருமை பெருமைகளை எங்களுக்குள் பேசி மகிழ்ந்து கொள்வோம்.

மிகவும் தேர்ந்த பெரிய அழகான இலைகளை பறித்துக்கொள்வோம். பிறகு கடைக்கு சென்று பற்பொடி, கடாபி இனிப்பு, புளியங்கொட்டை ரொபி என ஒரு சில இனிப்பு பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்வோம், பின்னைய நாளில் தான் ஒரு நாள் அம்மாவிடம் இருந்து ஒரு உண்மையை அறிந்து கொள்ளமுடிந்தது. குமார் அண்ணாவின் வியாபார தந்திரம் அது, நாங்கள் வாங்கிய இனிப்புகளுக்கு எல்லாம் காசு தனியாக ஒரு நோட்டில் எழுதி அம்மாவிடம் காசு வசூலித்திருந்தார் என்பது.

பைரவி தூங்கிவிட்டாள் மெல்ல சென்று கேற் கரையில் நின்ற கடதாசிப்பூமரத்தில் அழகாக உயிர்த்துடிப்புள்ள கரும்பச்சை இலை இரண்டை பிடுங்கினேன், கோபி அண்ணாவின் கடையை நோக்கி விறுவிறுவென நடந்தேன். ஆனால் அன்று தான் இலைக்கு எப்படி இனிப்பு வாங்கலாம் என்ற தயக்கத்துடனான கேள்வி ரேடியோவின் ஸ்ரீரீயோ அலை போல எழுந்து அடங்கியது, அவ்வளவு தயக்கம் தொத்திக்கொண்டது. நான் பெரியவன் ஆகிவிட்டதுக்கு அடையாளமா?. கடையை அடைந்து இலைகளை தயக்கத்துடன் நீட்டினேன். குமார் அண்ணா சிரித்துக்கொண்டே இலைகளை வாங்கிக்கொண்டார், அன்று

குமார் அண்ணாவின் தலையின் பின்புறத்தில் ஒரு ஒளிவட்டம் தோன்றியதென்னவோ உண்மை தான். "என்ன வேணும்"

"கடாபி இனிப்பு"

"எத்தனை" பச்சை வலது கையின் ஒரு விரலை காட்டினேன்

"சிவப்பு" இடது கையின் ஒரு விரலும் எழுந்து கொண்டது, கடாபி இனிப்புகள் இரண்டு நிறத்தில் இருக்கும் பச்சை சிவப்பு, அதில் பைரவிக்கு சிவப்பும், எனக்கு பச்சையும் பிடிக்கும், இரண்டையும் வாங்கி மண்ணிற காற் சட்டைப் பைக்குள் போட்டுக்கொண்டு வீடு நோக்கி நகர்ந்தேன். மாலை நேரமாகியது பைரவி இன்றும் எழுந்திருக்கவில்லை.

வீட்டின் ஒரு பக்கமூலையில் அக்கா பெற்றோமக்ஸ்லை தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள், அண்ணா மறுபக்க மூலையில் இருந்து வழமையாக மாலை வேளையில் செய்யும் வானொலி இயக்கும் தொழில்நுட்ப வேலையை கவனிக்க ஆரம்பித்தான். பைரவி மெல்ல கண்விழித்தாள், பெற்றோமக்ஸ் ஒளி வீடு முழுவதும் கசிந்தது, சில கறுத்த சக்கரப்பாண்டி பூச்சிகளின் கூட்டமான வருகை பெற்றோமக்ஸ்லை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தது. மறு மூலையில் அண்ணா சைக்கிளை கவிழ்த்துப்போட்டு டைனமோவின் இரு அந்தங்களிலும் உள்ள சிவப்பு, நீல வயர்களை

எடுத்து ரேடியோவின் வயர்களுடன் பிணைந்தான், மெதுவாக பெடலை சுத்த ரேடியோ இயங்க ஆரம்பித்தது.

“வணக்கம் புலிகளின் குரல். செய்திகள் வாசிப்பது சத்யா”. செய்திகள் முடிய மெல்ல வீட்டு முற்றத்தில் இருந்த அம்மம்மாவை நோக்கி நகர்ந்தேன், பைரவி கூடவே வந்து கொண்டிருந்தாள் வாசலைக்கடக்க அந்த பாடல் ஒலித்தது. “மாவீரர் யாரோ என்றால் மரணத்தை வென்றுளோர்கள்”

பாடலின் ஒவ்வொரு வரியாக காற்றில் உதிர்ந்த வேப்பம் பூவின் வாசமும் அது முகத்தில் மோதிவிழுந்ததும், ஒரு வித பயம் கருணை நடுக்கம் என்ற கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மெல்ல சிவப்பு நிற கடாபியை கைகளிலிருந்து எடுத்து அருகில் வந்த பைரவியின் கைகளில் யாரும் அறியாத வண்ணம் திணித்தேன். அவளது கையில் லேசான நடுக்கம், அம்மம்மா வேப்ப மரத்தின் சுற்றுப்புறத்தில் முண்டு கொடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த கிடுகு களின் வரிசைக்கு கொஞ்சம் தள்ளிப் போடப் பட்ட சரிவுக்கதிரையில் படுத்து இருந்தார். சரிவுக்கதிரையின் இரண்டு புற கைபிடிகளிலும் ஆளுக்கு ஒருவராக நானும் பைரவியும் அமர்ந்து கொண்டோம். அம்மம்மா நட்சத்திரத்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்தா, நட்சத்திரம் மூன்று ஒன்றாயிருந்தா அது சந்தோசத்த குறிக்குமாம். ஆனால் அந்த அதிசயம் நூறு வருசத்திற்கு ஒருக்கா தான் நடக்குமாம் என்பா. அத பாக்கிறவட

வாழ்க்கையில் சந்தோசம் தான் எப்பவும் இருக்கும் என்பா, நான் மூன்று நட்சத்திரம் ஒன்றாக இருக்கும் பிராந்தியத்தை வானத்தில் தேடினேன். காணவில்லை.

“சந்தோசம் வானமளவு தூரமாடா? பைரவியிடம் இப்படி ஒரு கேள்வியை அம்மம்மாவின் ஒவ்வொரு கதைகளின் பின்னும் இயல்பாக எதிர்பார்க்கலாம். இப்படி எதுக்கெடுத்தாலும் ஒரு கேள்விய கேட்பதால் அவளை நான் கேள்விக்குறி என்றும் கூப்பிட்டு வெறுப்பேத்துவேன்.

இன்று அதற்கான சூழ்நிலை இல்லை என்பதைப் போல நான் உணர்ந்து அமைதியானேன்.

“சந்தோசத்திற்கு இதயமளவு தூரம்” அம்மம்மா சொன்னா...

“அத நாங்க காணுறதுக்கு எடுக்குற வழி தான் வானத்த விட பெருசு” பைரவி இந்த பதிலில் ஒரு முறை என்னை திரும்பி பார்த்து சிரித்தாள், பல்லுத்தெரிய.

“பல்லிச்சி” என்றேன் மெதுவாக இன்னும் ஒரு தடவை பலமாக சிரித்தாள்.

மறுநாள் முடிந்து ஒரு வாரம் நான் அவளை சந்திக்கவில்லை, பைரவியின் வீடு அமைதியில் இருந்தது. அவர்களின் வீட்டுக்கு மேலால் ஒன்றிரண்டு காக்கை களின் சத்தம் ஒரு நாளில் மிகவும்

குறைவான தடவைகளே கேட்பதை நான் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தேன். பைரவியின்மேல் பயங்கர கோவம் சந்திக்க நினைக்க கூட அவளுக்கு தோன்ற வில்லையா என நான் தனிமைப்பட்டுப் போனேன். ஒரு நாள் வழமை போல் கிடுகு பின்னப்பட்டு ஒரு கூடாரம் போல வேப்பமரத்தை சுற்றி அடுக்கப்பட்ட எனக்கும் பைரவிக்கும் வீடாக இருக்கும் அந்த சிறிய இருப்பிடத்தின் உள்ளே சென்று அமர்ந்து கொண்டு, சிரட்டை ஒன்றினால் மண்ணை எடுத்து நிரப்பி நிலத்தில் அதை தேய்த்து மெதுவாக மேல்பக்கத்தில் தட்டி ஒரு கேக் செய்தேன். கேக் செய்வது எனக்கும் பைரவிக்கும் பிடித்தமான விளையாட்டு.

அந்த வீட்டில் அப்பா அம்மா நாங்கள் தான், மூன்று சிரட்டைகளால் ஒரு சிறிய அடுப்பை உருவாக்கி சமைத்து விளையாடுவோம், வேப்பம் பழங்களை ஒரு சிரட்டைக்குள் நிரப்பி தண்ணீர் விட்டு அதை ஒரு கறியாக்கிப்பார்ப்பதில் பைரவி கைதேர்ந்தவள். நான்காவது கேக் மண்ணில் ஒட்டுக்கொள்ள தகரப்படலை திறந்த சத்தம் கேட்டது. கிடுகு அடுக்கப்பட்ட வாசல் போல இருந்த ஒரு பக்கத்தினூடாக பார்த்தேன் பைரவி தான் வந்து கொண்டிருந்தாள். கையில் ஏதோ பை இருந்தது. நான் அவளிடம் இருந்த கோவத்தில் அமைதியாக மணல்தரையில் குப்புறப்படுத்துக் கொண்டு அமைதியானேன், கன்னத்தில் மணல் ஒட்ட மூச்சுக் காற்றோ மணலை முகத்தில் தெறித்ததால் சிறிய ஊசி குத்துவதைப் போல மணல் முகத்தில் மோதிக்

கழன்றது. பைரவி என்னை அறிந்தவளாக வீட்டில் என்னைத் தேடாமல் நேராக கிடுகுக்குடிவக்கே வந்து விட்டாள்.

“உனக்கு வேணாமா”

நான் பார்க்கவில்லை

“நானே புல்லா சாப்பிட்டுவன் வேணாம் தானே”

காதோரமாக பல்லி எச்சம்போல சிறிய ஏதோ ஒன்றை துப்பி யிருந்தாள், எழுந்து கொள்ளாமலே அதை எடுத்து நோக்கினேன். அது அதே தான் அது, பாலப்பழவிதை நாக்கில் எச்சில். ஊற எழுந்து அமர்ந்துகொண்டேன், அவளிடம் பேசாமலே ஒவ்வொரு பாலைய் பழமாக எடுத்து வாய்க்குள் உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். பாதி உமிழ்ந்து சுவைத்ததும் என்னை யறியாமல் வார்த்தைகள் வெளிய் பட்டுக் கொண்டன.

“நீ ஏன் வரேல” கொஞ்சம் குரல் தடுமாறிவிட்டது

“நான்” என்று தலையை குனிந்தாள் ஏதோ மிகப்பெரிய விளக்கத்தை அவள் தந்துவிட்டதாக உணர்ந்தேன். “பல்லிச்சி”

சிரித்தாள், கேக்குகளை மெல்ல மெல்ல அடுக்குக் கொண்டிருந்தோம். அன்று தான் அடிப்பகுதி வரை மூச்சுசென்றுவந்தது. அது அதிகநாட்கள் நீடிக்கவில்லை.

ஒரு நாள் காலை நானும் பைரவியும் கோமதி அக்காவின் ட ரியூசன்

கிளாஸிக்கு அந்த பற்றைகள் இரண்டு பக்கமும் சூழ்ந்துகொண்ட ஒற்றையடிப் பாதையால் போய்க்கொண்டிருந்தோம். கோமதியக்காவின் கிளாஸ் வீட்டின் பின்புறம் இருநூறு மீற்றர் தள்ளி ஒரு பற்றையைத்தாண்டி போகவேண்டும்.

ரியூசன் செல்லும் வழியில் உள்ள சிறிய முள்போன்ற ஒருவகை விதையை காய்க்கும் செடியிருக்கும், அதன் காய்ந்த விதையை வழமை போல் சேகரித்து எனது காற்சட்டையின் இரண்டு பக்க பொக்கற்றுகளிலும் நிரப்பிக் கொண்டேன். கிளாஸ் ஆரம்பித்ததிலிருந்து முடியும்வரை முன் மேசையிலிருந்த பைரவியின் தலையில் ஒரு அலஸ் பாண்ட் போல சீராக குத்திக்கொண்டிருந்தேன். வீடு திரும்பும் சமயத்தில் தான் அதை அவளிடம் தெரியப்படுத்த நினைத்து, "பல்லிச்சி உன்ர தலய பார் நல்ல வடிவா இருக்கு"

தலையை தடவி விட்டுக்கொண்டாள். சில முட்கள் இழுபட மிக வேகமாக கைகளால் இழுத்து பிடுங்கினாள். கண்ணீர் கண்களில் செழிக்க கன்னத்தில் ஓங்கி ஒரு அடி கிறுகிறுக்கத் தாக்கியது. நான் கன்னத்தை தடவிக் கொண்டு நிற்பதற்குள் அவள் தூரத்தில் சென்று மறைந்துவிட்டாள். என்ன தைரியம் அவளுக்கு என்னை அடித்துவிட்டாள்.

அவளின்ட முகத்தில் முழிக்கமாட்டன். அன்று இரவு முழுவதும் அவளது உறவு

இன்றுடன் முடிந்தது என்ற முடிவுடன் கண்களை மூடித் தூங்கிப் போனேன்.

மறுநாள் விடிந்தது காலைவேளை கோமதியக்காவின் வகுப்பிற்கு வெளிக்கிட்டு குளித்து துடைத்து விபூதியை மூன்று குறியாக வைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தேன், வெளியே அவளே தான்.

"என்ன தைரியம் உனக்கு" கைகளிலிருந்த மூன்று பச்சை நிற கடாபி இனிப்புகளை நீட்டினாள்.

"உனக்கு வேண்டாமே"

"வேண்டாம்" அருகில் வந்தாள்.

"கண்ணமூடு" மூடிக்கொண்டேன் விபூதித்துகள் களை ஊதித்தள்ளினாள். கோபம் வெறுப்பு எல்லாம் காற்றில் தொலைந்துவிட்டதை உணர்ந்தேன். கடாபி இனிப்புகளை கையில் தந்தாள்.

"நீ அப்படிச்செய்தா நான் வடிவில்லாம இருப்பினெல்லா உனக்கு என்ன பிடிக்காம போயிடும் அது தான்"

"நான்" முதலாவது கடாபி இனிப்பை, அந்த வார்த்தைகளை மூடி வாயில் அடைத்துக் கொண்டேன்.

சிரித்தாள். அவள் எனது வார்த்தைகளை புரிந்து கொண்டாள்.

அன்று இரவு, அப்பா நாங்கள் யாழ்ப்பாணம் போக இருப்பதற்கான தீர்க்கமான முடிவையும்

எல்லாரும் முகாமில் இருந்து லங்கா முடிதா கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்து இருப்பதை சொல்லினார். இங்கு எல்லாம் இயல்பு நிலைக்கு திரும்பிவிட்டதாகவும் சொன்னார். நாங்கள் மல்லாவியை விட்டுச்செல்வதாக முடிவாகியது அது என்னை விடவும் அதிகமாக மிக அதிகமாக பைரவியைப் பாதித்திருக்க வேண்டும்.

“நீ என்ன மறந்திடுவியே”

“இல்ல” குனிந்து கொண்டே சொன்னேன்

“கடாபி இனிப்ப, பாலப்பழத்த, மண்கேக்க, அப்பா அம்மா விளயாட்ட...” வார்த்தைகள் இல்லாமல் இல்ல. இல்ல என்று தலையாட்டிக்கொண்டு நின்றேன். மறுநாள் அம்மா அக்காவுக்கு போயிட்டு வாறன் என்று சொல்லு என்டா நான் அவளைப்பார்த்தேன். அவளது கூரிய பார்வை ஒரு செல்லின் பீலைப்போல ஊடுருவிக் கடந்து. அவளைப்பார்க்க மனமில்லாமல் அம்மாவின் இடதுபக்கமாக ஒதுங்கிக்கொண்டேன். அவள் மறுபடியும் ஒருமுறை என்னைப் பாக்கிறாளா? என்ற எட்டிப்பார்த்தேன். அவள் எதற்கும் தயாரான பெரிய மனுசியைப் போல என்னைப்பார்த்தாள். மீண்டும் மீண்டும் அதே பார்வை என்னை ஏதோ செய்ய “நான்” என்றேன். கைகளால் போகிறேன் என்ற சைகையைக் காட்டமுன் அவள் என்னைப் புரிந்து கொண்டாள். அவள் நிச்சயம் பெரியமனுசி தான் என்று நினைத்துக் கொண்டே நகர்ந்தேன்.

....

கடந்தவாரம் அம்மா பைரவியின் குடும்பம்

உருத்திரபுரத்தில் குடியேறியிருப்பதாக எனக்கு சொன்னா. கிட்டத்தட்ட இருபது வருடங்களுக்கு மேலான ஒரு பிரிதலின் பின் அவ்வாறான ஒரு அற்புத உறவு எனக்கு மறுபடியும் கிடைக்கப் போவதாய் உணர்ந்துகொண்டேன். மறுநாளே காலை வேளையில் உருவத்தில் மிகப்பெரிய பரிமாணங்கள் அடைந்த கடாபி இனிப்புகள் ஒரு தொகையை வாங்கிவைத்துக் கொண்டேன், இருபது வருடக்கணக்கல்லவா? ஒன்றிரண்டு போதுமா என ஒரு தொகை இனிப்புகள். மதியம் பன்னிரண்டு மணியளவில் அவள் வீட்டை அடைந்திருப்பேன். முற்றத்தில் ஒரு குழந்தை முதுகைத்தான் அவதானிக்க முடிந்தது. ஏதோ. ஒரு குழந்தைத் தன்மையான விளையாட்டை விளையாடியபடி இருந்தாள். அருகில் அடைந்ததும் என்னை நோக்கி திரும்பினாள்.

பைரவி அது பைரவியே தான் அந்தக்குழந்தை அவள் திரும்பி என்னைப்பார்த்து சிரித்தாள். என்ன ஒரு முட்டாள்தனமான சிந்தனை அவள் என்னும் வளரவே இல்லையே

“பைரவி நீ” அந்தக்குழந்தை சிரித்தபடி

“அம்மா” பைரவியின் அம்மா வந்து கொண்டிருந்தா.

“தம்பி நீங்கள்”

“ரவி, கணாட மகன்” பைரவி என்று அந்த சிறுமியை காட்டினேன்.

“பைரவி” என்றா ஒரு சில்லுவண்டியில் இரண்டு கால்களும் இல்லாத பற்கள் அனைத்தும் உடைந்து சீர்குலைந்து போன ஒரு பெண் அவள் நெருங்க நெருங்க எனது அடிவயிற்றிலிருந்து நெஞ்சுவரை தடியொன்றால் இறுக செருகிய உணர்வு.

“பைரவி” தலையை ஆட்டினாள்.

குழந்தை அம்மா என்று வந்து இணைந்து கொண்டது.

“அவர்?”

“வயலுக்கு போயிட்டார் உள்ள வா” அவள் அடுக்கடுக்காக கேட்ட கேள்விகளுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு மணித்தியாலம் ஓம் இல்லை என்ற பதிலை மட்டும் சொன்னேன். அவளுக்கு இருபது வயதிலயே திருமணம் ஆகிவிட்டதாகவும், அவருக்கு அவளை விட ஒரு வயது குறைவு என்றும் அப்பா சண்டையில செல் விழுந்து செத்துப் போயிட்டார் என்றும் தனது இருபது வருட மிகமோசமான வரலாற்று சொல்லிய படி மெல்ல அந்த சில்லு வண்டியை தள்ளி சென்று ரீ ஒன்றுடன் வந்தாள்.

“குடி” அந்த ஒரு நிமிடத்தில் பழைய பைரவி விஸ்வரூபம் கண்டு எழுந்திருந்தாள், மனதின் ஆழத்தில் சூட்டைப் பொருட்படுத்தாது, விழுங்கியிருக்கவேண்டும். தேநீரின் இறுதித்துளி சுட்டது.

“பார்த்து குடிக்கமாட்டியே இன்னும் நீ மாறல”

“நீ மாறிட்ட பல்லிச்சி” என்று சொல்ல நினைத்து அடக்கிக் கொண்டேன். அதற்கான எந்த சந்தர்ப்பமும் இல்லை. கேள்விக்குறி என்று சொல்ல மேலும் ஒருவித தயக்கம் அது சொல்ல அவசிய மில்லாத அளவு அவளின் கண்களில் பெரிய கேள்விக்குறி எனக்கு புலப்பட்டுப்போனது.

“பைரவி” என்றேன் சிரித்தாள். பதிலுக்கு சிரித்தேன். வாய் மூட முடியாமல் இறுகிக்கொண்டது. பைரவியின் குழந்தையின் கையில் அந்தக்கடாபி இனிப்புகளை கொடுத்தேன். நான் எழுந்து வெளிக்கிடத்தயாரானேன்.

“சாப்பிட்டு போவன்” விரக்தியான புன்னகையுடன் எனக்கோ வயிறு குமைந்து கொண்டு ஒரு வாந்தி உணர்வு.

“நான்” கைகளால் சைகை செய்தேன் போகவேண்டும். அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

தலையை மெல்ல ஆமோதிப்பதாக ஆட்டிவிட்டு. சிரித்தாள் பதிலுக்கு சிரித்து கொண்டே நகர்ந்தேன். இனி எந்த இரவுகளில் அந்த சேர்ந்திருக்கும் மூன்றாவது நட்சத்திரத்தைக் காண்பேன்? ஆட்டோ மாலை வேலையில் கரடிப் போக்கு சந்தியை அடைந்தது.

மாலை நேர கொழும்பு பஸ் சந்தியருகில் வந்துகொண்டிருந்தது. கையால் மறித்து யாழ்ப்பாணம் என ஏறிக்கொண்டேன். பஸ்ஸில் "நொதக இன வ்வ மட்ட நம் மகே ஆதரே" என்ற ருவான் ஹெட்டியாரச்சியின் சிங்களப் பாடல் ஒலித்தது. பைரவியை நினைத்துக் கொண்டேன் அவள் நிச்சயம் பெரியமனாசி தான் என்று

நினைத்தபொழுது கண்கள் பனிக்க மிகப்பெரிய சிரிப்பு என்னில் வெடித்தது. குமுறிக் கொண்டு சிரித்தேன். ரெடியோ இசையைவிட உச்சஸ்தாயியில் குரல் எழுந்தது சிரித்தேன் பஸ்ஸின் கண்ணாடியில் அடித்து திரும்பியது குரல். சிரித்துக் கொண்டே இருந்தேன். உலகின் அனைத்துமனிதர்களுக்குமாக.

மூன்று கவிதைகள்

எதிர்வினை

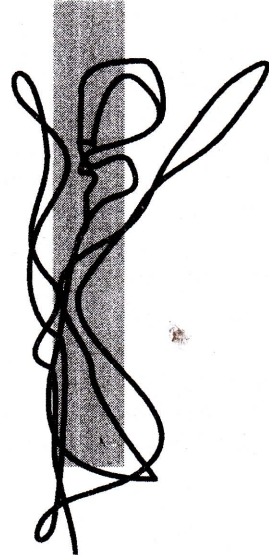
புறக்கணிப்பின்
புன்சிரிப்புகளுக்குத் தெரிவதில்லை
ஒரு மௌனம்
பெரிய விருட்சமாகுமென்பதை

ஏழ்மை

அவர்களும்
ஒழுக்கு வீட்டினுள் குந்தியிருந்தபடி
அழுதுகொண்டிருந்தார்கள்
அந்த வானத்தைப் போல

கூட்டு வன்புணர்வு

நாய்கள் செய்யும் வேலையை
இப்பொழுது
மனிதர்கள் செய்வதால்
ஊருக்குள்
மனக்குழப்பத்தில் நிற்கின்றன
தெருநாய்கள்

அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
புதுக்குடியிருப்பு

மீனோ மீன் என்று கூவிச் செல்லும்
 நெய்தல் நிலப் பெண்கள் போல
 ஊருக்குள் மானத்தை கூவிக் கூவி விற்று
 பாராளுமன்றம் வந்தவர்கள்
 அழுக்கை கழுவி
 அவமானத்தை உடுத்திக் கொண்டார்கள்

பாராளுமன்ற அமர்வுகளில்
 ஊரின் இதயத்தை
 இறைச்சிக் கடைக்காரன் போல
 துண்டு துண்டுகளாக வெட்டி வீசினார்கள்
 மாமிசப் பட்சினிகள் போல
 பச்சை இதயத் துண்டுகளை கடித்தவாறு
 ஊளையிட்டார்கள் கத்தினார்கள்
 சிலர் வழியும் இரத்தத்தை
 நக்கிக் குடித்தவாறு
 படமெடுத்தார்கள்
 நாகங்கள் போல

நாய்கள் சிங்க வேசம் கொண்டு
 கர்ஜிப்பதை தொலைக்காட்சியில் கண்டு
 கார்ட்டூன் பார்ப்பது போல
 சிறுவர்கள் கைகொட்டிச் சிரித்தனர்

ஊளையிட்டுக் கத்தி கர்ஜித்தவர்கள்
 ஊரின் உணர்வுகளை
 மதுவென பருகியவாறு
 காரில் ஏறினார்கள்
 சுவர்க்கத்துக்குச் செல்ல
 அவர்களின் மானம்
 ஊரை நரகமாக்கிக் கொண்டிருந்தது

■

அழுக்கவி

04052015 காலை 10.15

**சாஷி விருது
 சிவர்க்கை செல்லல்**

ஆப்தீன் ஹாஜியார் படுத்த படுக்கையாக இருந்தார். பல நோய் நொடிகளுடன் வயது முதிர்ச்சியும் உடல் தளர்ச்சியும் அவரை வாட்டிக் கொண்டிருந்தன. அத்துடன் அவரது புத்தியும் பேதலித்து இருந்தது. அது சைத்தானின் ஒரு செயற்பாடாக இருக்குமென சந்தேகிக்கப்பட்டதனால் பல இஸ்மஸ்மாக்களும் துஆப் பிரார்த்தனைகளும் செய்யப்பட்டன.

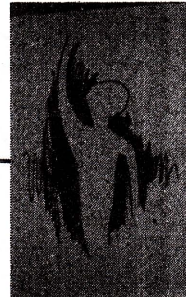
ஆப்தீன் ஹாஜியாருடன் அவரது மனைவி ஹாஜா மர்லியாவும் பதினைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒட்டிசம் பிள்ளையொன்றும் பணியாள் செய்யதுவும் இருந்தனர். அவர்களது மகன் ரம்சி சவூதி அரேபியாவில் வேலை வாய்ப்பொன்றைப் பெற்று தனது மனைவியுடன் அந்நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். மகன் ரம்சியா கொழும்பில் உள்ள பிரபல நிறுவனமொன்றில் ஒரு நிறைவேற்று அதிகாரியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தான். அன்றொரு நாள் அவள் விடுமுறையொன்றுக்காக வந்து, சில தினங்கள் தங்கி, தனது தந்தையின் சுக நலங்களை விசாரித்து விட்டு விடை பெற்றுச் செல்ல, அவரது கட்டில் அருகே வந்து நின்றாள். அப்போது தனது தந்தையின் இயலாத நிலையைப் பார்த்த அவளுக்கு திடீரேன ஒரு கவலை ஏற்பட்டு விட்டது.

“வாப்பா, நீங்க ஒண்டுக்கும் யோசிக்க வாணாம். கொஞ்ச நாளைக்கு நான் ஒங்களை கொழும்புல கொண்டு போய் வச்சிப் பாக்கிறேன். அது ஒங்களுக்கு ஒரு சேஞ்சாகவும் ஈக்கும்”.

“நான் எப்பிடி உம்மா கொழும்புக்கு வருவேன்? இங்க ஏண்ட உம்மா, வாப்பா, கூட்டம் குடும்பம் எல்லாரும் வந்து நிக் குறாங்க. அவங்க எல்லாரும் இப்ப சொர்கலோக வாசிகளாம். நான் ஈக்கிற இந்த நரகத்தில ஈந்து என்னயும் சொர்க்கலோகத்துக்கு அழச்சிட்டுப் போக அவங்க இங்க காத்துக் கொண்டிருக்கிறாங்க. இண்டயோ நாளயோ நான் அவங்களேட பெய்த்திடுவேன் அதனால் நான் ஒன்னோட வர இல்ல உம்மாவப் போலயல்ல, நீ நல்ல புள்ள. அல்லா ஒனக்கு பறக்கத்துச் செய்வான்.”

சுவர்க்கமும் நரகமும்

உ.நிசார்

அப்போது அவரது மனைவி ஹாஜா மர்லியா அங்கே குறுக்கிட்டாள்.

“பாத்தியா மகள், வாப்பா கதச்சிறகதகள் ? நாங்க, அவர சொர்கலோகத்துக்கல்ல, அங்கொடக்கித்தான் இப்ப அனுப்பி வச்ச ஈக்கும்.”

“உம்மா, வயசு காலத்துல மனிஷ்டர்டுபுத்தி தழும்புறத்தக் கணக்கெடுக்க ஏழா. அதுக்கெல்லாம் இண்டெய்க்கு மருந்து மாத்துகள் ஏராளமா ஈக்கு. ஒங்களுக்கு இப்பிடி ஒரு நோய் வந்து ஒங்களை அங்கொடைக்கு அனுப்பி வச்சா நீங்க விருப்பப் படுவீங்களா?”

“அல்லா காக்கட்டும். அப்பிடி ஒரு இக்கட்டு வர நான் எந்தப் பாவமும் செய்ய இல்ல.”

“அப்ப, வாப்பா பாவம் செஞ்சீக் குறாரு எண்டு செல்ல வந்தீங்க?”

“வாப்பா, பாவம் செஞ்சீக்குறாரா? மறுமகன் அங்கால இல்லாட்டி வாப்பா செஞ்சு பாவமெல்லாத்தயும் நான் ஒனக்கு பட்டியல் போட்டுச் செல்லிக் காட்டுவேன்.”

“உம்மா, சரி, சரி. அஸீம் அங்கால ஈந்ததுக்குப் பரவாயில்ல. வாப்பா செஞ்சு பாவங்களுல ஒண்டயாவது மெதுவாச் செல்லுங்களே. நீங்க செலந்து நியாயமா எண்டு செல்லிப் பாப்போம்.”

“என்ன விட பதினஞ்சி வருஷம் வயசில மூத்த ஒங்கட வாப்பா என்னக்

கலியாணம் கட்டினதே பெரியதொரு பாவம். அந்தப் பாவத்தாலதான் அந்தா... அங்க... அந்த மூலயில ஈக்குதே ஒரு ஒட்டிசம், அதுக்கு நான் உம் மாவானேன். அந்த ஒட்டி சத்தோட நான் நரக வேதனப்பட ஒங்கட வாப்பா சொர்கலோகம் போகப் பாக்கிறாரு.”

இதைக்கேட்ட ரம்சியா, ஒட்டிசம் நோயால் பீடக்கப்பட்டு ஒரு மூலையில் சுருண்டு கிடக்கும் தனது தங்கையைப் பற்றிப் பரிதாபப் பட்டு விட்டு தனது தாயைக் கடிந்து கொண்டாள்.

“உம்மா, அல்லா, பல மாதிரி மனிஷனச் சோதிச்சிறான். புள்ளகளை தந்தும் சோதிச்சிறான். தராமலும் சோதிச்சிறான். காசி பணத்த தந்தும் சோதிச்சிறான். தராமலும் சோதிச்சிறான். பட்டம் பதவிய தந்தும் சோதிச்சிறான் தராமலும் சோதிச்சிறான். அதனால நாங்க இதெல்லாத் துக்கும் மனம் தளரப் படாது. அது ஈக்கட்டும். வாப்பா ஒங்களை விட பதினஞ்சி வருஷம் வயசுல மூத்தவரு எண்டு கவலப்படுரீங்க, ஆனா நீங்க ஒம்படப் பெய்துத்தானே வாப்பா ஒங்களைக் கலியாணம் கட்டி ஈப்பாரு.”

“அந்தக் காலத்துல கலியாணம் காப்புகள் செஞ்சது பொம்புளகளிட்ட கேட்டுட்டு அல்ல. ஏண்ட பாழாப் போன நானாக்காரன்தான் என்ன இந்தக் கெழுவண்ட கழுத்துல கட்டி

வச்சான். அது மூலமா இவருக்கீந்த சொத்து சொகங்கள அபகரிச்சிக் கொள்ள அவன் செல திட்டங்கள வகுத்தீந்தான் போல. ஆனா இந்தக் கெழவனிட்ட அதுகள் ஒண்டும் பழிச்செல்ல.”

“உம்மா, பழசெல்லாத்தயும் பேசறத் தால எந்த நன்மயும் கெடச்சிறுது இல்ல. நாங்க ஆணாதிக்கம் உள்ள சமூகம் ஒண்டுல வாழப் பழகிட் டோம். அந்தக் காலத்துல மட்டு மல்ல, இந்தக் காலத்துலயும் அதிக மான கலியாணங்கள் நடக்கிறது பொம்புள களுட்ட கேட்டுட்டு அல்ல, அதனால இப்ப நடக்க வேண்டிய விஷயங்களப் பத்திப் பேசங்கோ.”

அப்போது ஆப்தின் ஹாஜியாருக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்த செய்யது அங்கே வந்தான்.

“செய்யது மாமா, நான் வாப்பாவ கொழும்புக்குக் கூட்டிட்டுப் போகப் போறேன். அவர, அதுக்கு ரெடி பண்ணிப் போட்டு, நீங்களும் ரெடியாகுங்கோ கொழும்புக்குப் போறத் துக்கு.”

அப்போது அவ்விடத்துக்கு ரம்ஸியாவின் கணவர் அஸீம் வந்தார்.

“அஸீம், நாங்க வாப்பாவ கொழும்புக்குக் கூட்டிட்டுப் போவோம். அங்க ஈக்கிற நல்லதொரு டொக்டருட்ட காட்டி அவருக்கு மருந்து எடுத்துக் குடுப்போம்.”

உடனே அஸீம், ரம்ஸியாவை ஒரு பக்கமாக அழைத்துச் சென்று

அவளிடம் மெள்ளிய குரலில் கதைத்தார்.

“அதெப்பிடி ரம்ஸியா? நாங்களே ஆயிரம் பிரச்சினகளில மாட்டி தவிச்சிக்கொண்டு ஈக்க, புத்தி தழும் பிப் போன வாப்பாவையும் எங்க ளோட வச்சி எப்பிடி பராமரிச்சிவோம்.?”

அதனால் ரம்ஸியா மிகவும் கவலையோடு தனது தந்தையிடம் இருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டாள். அதன் பிறகு சற்று நேரம் பொருத்திருந்த ஆப்தின் ஹாஜியார், செய்யதுக்குக் குரல் கொடுத்தார்.

“செய்யது, அந்த அலவாங்கு, மண்வெட்டி, ஷவல் எல்லாத்தயும் எடுத்திட்டு இங்க ஓடி வா.”

இதைக் கேட்ட செய்யதுக்குத் தலை கால் விலங்கவில்லை.

“ஆ... இதென்ன இது? ஹாஜியார் இந்த மால மஹ்ரிபு நேரத்தில அலவாங்கு, மண்வெட்டி, ஷவல் எல்லாத்தயும் கொண்டு வரச் செல்லுறாரே. அவர் ஊட்டுள்ளுக்கே கபுறயும் வெட்டிக் கொள்ளப் பாக்கிறாரோ?”

செய்யது தனக்குள் அவ்வாறு சொல்லிக் கொள்ள, ஆப்தின் ஹாஜியார் மீண்டும் செய்யதுக்குக் குரல் கொடுத்தார்.

“செய்யது, ஒண்ட காது செவிடா? நான் சென்னது ஒனக்குக் கேக்க இல்லயா? நான் சென்ன ஆயுதங்கள் எல்லாத்தயும் எடுத்திட்டு இங்க ஓடி வா. அவசரமாகச் செய்யிறத் துக்கு ஒனக்கொரு வேல ஈக்கு.”

“ஹாஜியார், அந்த ஆயுதங்கள் எல்லாம் இப்ப என்னத்துக்கு? நீங்க இன்னும் ஹயாத் தோடதானே ஈக்குரீங்க.”

“நான் ஹயாத் தோடதான் ஈக்குறேன். அதனாலதான் செல்லுறேன், அலவாங்கு, மண்வெட்டி, ஷவல் எல்லாத்தயும் கோந்து இந்தக் காமராட முன் சுவர ஓடச்சித் தள்ளுறேண்டு.”

“ஹாஜியார், இதென்ன கத கதச்சிரீங்க? இந்த ஊட்டுச் சுவர்கள் ஓடச்சப் படிச்சப் போனா செஞ்சா ஹாஜா ஏண்ட டிக்கற்ற கிழிச்சி என்ன ஏண்ட ஊட்டுக்கே அனுப்பி வச்சிடுவா. அப்ப நான் எப்பிடி ஏண்ட புள்ள குட்டிக்குத் தின்னப் போடுவேன்.”

“செய்யது, மாண்டு போன ஏண்ட கூட்டம் குடும்பமெல்லாம் இங்க வந்து என்னச் சுத்தி நிண்டு கொண்டு நிக் குது ஒனக்கு தெரியாதா? அவங்க எல்லாரும் என்னச் சொர்க்க லோகத்துக்கு அழச்சிட்டுப் போக வந்தவங்க. ஏண்ட ரூஹு எப்ப பிரியும் ஏண்டு தாராலயும் செல்ல ஏழா. அதனால அவங்க எல்லாருக்கும் உக்கார எட வசதி செஞ்சி குடுக்க வேணும். அதுக்காகத்தான் இந்தக் காமராட முன் சுவர இடிச்சி தள்ளிப் போடு ஏண்டு செல்லுறேன்.”

“ஹாஜியார், அந்த வேலய நாங்க நாளெய்கு வச்சிக் கொள்வோம். இப்ப நான் ஒங்களுக்கு நல்லதொரு வெத்திலவாய் இடிச்சித் தாரேன். அத

மெண்டு மெண்டு, அல்லா ரகுல ரூபகப்படுத்திக் கொண்டு, தஸ்பீக் கோர்வய கையில எடுத்து திக்ருவையுங்கோ. அப்ப, ஒங்கட மனச வழி கேடாக்குற சைத்தான் ஒங்கள உட்டு வெளகிப் போவான்.”

“அப்ப சுவர இடிச்சத் தேவ இல்ல, வெத்திலவாய இடி. ஏண்ட இனசனங்கள் ஈக்கிற மாதிரி ஈந்திட்டு போகட்டும்.”

ஹாஜியார் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்திற்கு அடிமையாக இருந்ததனால் தப்பினோம் பிழைத் தோம் என நினைத்துக் கொண்ட செய்யது, அங்கிருந்த வெற்றிலைச் செப்பில் இருந்து ஒரு பாக்கைத் தெரிந்து, அதை சீவத் தொடங்கினான். அப்போது ஆப்தீன் ஹாஜியார் மீண்டும் குரல் கொடுத்தார்.

“செய்யது, நீ வெத்தில இடிச்சிறத்தோட இப்ப கொஞ்சத் துக்கு முந்தி நடந்த இந்தக் கதையும்கேளு. ஏண்ட ரஷீது மாமா கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி இங்க வந்தாரு. அவர் ஏண்ட தாடியப் பாத்திட்டு என்னப்பத்தி பொறாமப் படுறதாச் சென்னாரு.”

“மறுபடி பழய எடத்துக்கே வந்திட்டாரு போல. யா அல்லா, இந்தக் கெழவனோட தலயடிச்சிறது ஏண்ட தலே நசீபாப் பெய்த்திட்டுது. மவ்தாப் போன ரஷீது மாமா திரும்ப எங்க வரப் போறாரு. ஒறத்த செய்தானொண்டு இவர வழிகேடாக் குறான் போல.”

செய்யது இவ்வாறு தனக்குள் சொல்லிக் கொள்ள, ஆப்தின் ஹாஜியார் மீண்டும் குரல் கொடுத்தார்.

"செய்யது, நான் செல்லுற விஷயத்துக்கு நீ காது குடுக்க இல்ல போல."

"சரி சரி, ஹாஜியார் செல்லுங்கோ. நான் பாக்கச் சீவிட்டேன். வெத்திலய இடிக்கும் வர கொஞ்சம் பொருங்கோ. அது சரி, அவர் என்னத்துக்கு ஒங்கட தாடியப் பாத்திட்டு பொறாமப் படவேணும்."

"செய்யது, ஒனக்கு விஷயம் தெரியாமப் பேசுறாய். தாடி வச்சிறுது முஸ்லிம் ஆம்புளகள் ஒவ்வொத்தருக்கும் சுன்னத்து. அதனால் அந்த சுன்னத்தான தாடிய வச்சீக்குற ஒவ்வொருத்தருக்கும் அவரட தாடியில ஈக்குற ரோமங்கட எண்ணிக்கைக்கு அல்லா அவனுக்கு சொர்கலோகத்துல ஹூர்லீன்கள ஹலாலாக்கித் குடக்குறான். ரஷீது மாமா என்னத்துக்கு என்னப் பத்தி பொறாமப்பட்டார் எண்டது, இப்ப ஒனக்கு வெளங்குதா?"

"வெளங்குது, வெளங்குது, நான் நெனெச்சிறேன், அவர விட ஒங்களுக்குக் கூடுதலாக ஹூர்லீன்கள் கெடைப்பாங்க எண்ட நெனப்பிலாக ஈக்க வேணும்."

"சரியாய் சென்னாய், சரியாய் சென்னாய். அதனால் இடிச்சிற வெத்திலக் கலவையில அரவாசி ஒனக்கு. அரவாசி எனக்கு. அவசரமா வெத்திலய இடிச்சி இங்கால எடு."

"இந்த உலகத்துல ஒரு பொம்புலய அடக்கியாளக் கஷறப்படுகிற மனிஷன் அங்க பெய்த்து அத்தன ஹூர்லீன்களயும் அடக்கியாள என்ன கஷறப்படுவாரோ தெரியாது?"

"செய்யது என்ன சென்னாய்? என்ன சென்னாய்? நீ வெத்தில இடிச்சிற ஒசேக்கி ஏண்ட கண்ணும் அசந்த கொண்டு வருகுது. நல்லா இடி, நல்லா இடி."

"ஹாஜியார் நம்ம இந்த உலகத்துள்ள நீங்க செஞ்சுநன்மகளுக்கு அல்லா, சொர்கலோகத்துல ஒங்களுக்கு எத்தனையோ மாளிககள் உருவாக்கி, அதுல ஒங்களுக்கு ஆயிரம்... இல்ல, பத்தாயிரம்....இல்ல, ஒரு லட்சம் ஹூர்லீன்கள ஹலாலாக்கி தருவான் எண்டு செல்லி வச்சேன். அந்த அளவுக்கு ஒங்கட தாடி அடர்த்தியா ஈக்கு."

"செய்யது நீ சென்னாலும் செல்லாட்டியும் நான் நல்ல வழியில

சரி, கெட்ட வழியில் சரி கை நிறையக் காசு பணம் சம்பாரச்சுவன். அதனால் நன்ம செய்யிரத்துக்கு அது எனக்குப் பக்க பலமா ஈந்திச்சிது. நான் மூனு மொற ஹஜ்ஜி செஞ்சீக்குறேன். பத்து பள்ளிவாசல்களக் கட்ட ஒதவி செஞ்சீச்சிக்குறேன். ஏழக் கொமரு காரியங்கள நெறவேத்தி வச்சீக்குறேன். கந்தாரி, கத்தம், பாத்திஹா குடுத்தீக்குறேன். செய்யது, இதெல்லாம் போதாதா நான் சொர்க்கலோகம் போறத்துக்கு.”

“ஹாஜியார், நல்ல வழியில் சரி, கெட்ட வழியில் சரி, காசு பணம் சம்பாரச்சதாக இப்ப நீங்க சென்னீங்க. நல்ல வழியில் காசு பணம் சம்பாரச்சி நன்ம செஞ்சத்த அல்லா ஏத்துக் கொண்டிப்பான். கெட்ட வழியில் காசு சம்பாரச்சி செஞ்ச நன்மகள் அல்லா ஏத்துக் கொண்டிப்பானா?”

“அந்த விஷயம் இப்பதான் எனக்கும் படுது. அமானிதமாக எனக்கிட்ட தந்த சொத்துகளுக்கு நான் மாறு செஞ்சீக்கிறேன். பொய் சாட்சி செல்ல வச்சி வழக்குகளுல வெத்தி எடுத்தீக்குறேன். லஞ்சம் குடுத்தீக்குறேன். வட்டி எடுத்தும் ஈக்குறேன். குடுத்தும் ஈக்குறேன். நீதி நியாயங்களுக்கு மாறா நான் எவ்வளவோ காசி பணம் சம்பாரச்சி ஈக்குறேன். செய்யது, அப்பிட்யெல்லாம் நான் சம்பாரச்ச காசி பணத்துல ஒரு பகுதியைத் தான், நன்மையான காரியங்களுக்கு பயன் படுத்தி ஈக்குறேன். அதனால் செய்யது, அல்லா என்ன நரகத்துல தூக்கி வீசுவானோ?

“அப்போது அந்த இடத்துக்க ஹாஜா மர்லியா வந்து சேர்ந்தார்.”

“சொர்க்கலோகத்துக்குப் போகப் போன மனிஷன் இப்ப நரகலோகத்துக்குப் போகப் போறாரோ? போங்கோ, போங்கோ. நீங்க எனக்குச் செஞ்ச பாவத்துக்கு அல்லா ஒங்கள நரகத்துலதான் போடுவான்.”

“அல்லா என்ன நரகத்துல போட மாட்டான். நீதான் எனக்கு நரகம். இந்த ஊடுதான் எனக்கு நரகம்.”

“அப்ப, நீங்க என்னத்துக்கு இங்க ஈக்க வேணும். ஒங்கட கூட்டம் குடும்பத்தோட, நீங்க சொர்க்கலோகத்துக்குப் போக வேண்டியது தானே.”

“சரி நான் இப்பவே ஏண்ட கூட்டம் குடும்பத்தோட சொர்க்கலோகத்துக்குப் போகப் போறேன்.”

“போங்கோ, போங்கோ ஒங்கள தார்தடுத்தாங்க?”

ஆப்தின் ஹாஜியார் கட்டிலில் இருந்து எழுந்து நின்றார். முன்வாயில் வரை வந்தார். வெளியே எட்டிப் பார்த்தார். நிலவு உதித்திருந்தது. மெள்ளிய பனி பொழிந்து கொண்டிருந்தது. மரங்கள் பூப்பூத்திருந்தன. அப்பூக்கள் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. இளம் காற்று உடலைத் தழுவிச் சென்றது. தான் காண்பது சுவர்க்கலோகமோ என அவருக்குள் ஒரு பிரமிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. உடனே அவர் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார்.

“பாலாறு, தேனாறு, மதுவாறு எல்லாம் எங்க ? ஹூர்லீன்கள் எங்க ? சரி சரி போகப் போக அதெல்லாம் தெரிபடுமாய்க்கும்.”

அவர் நடக்கத் தொடங்கினார். சுவர்க்கத்தை அடைவதே அவரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. ஆனால் அவர் கண்ட அழகான காட்சிகள், சூரியன் உதிக்கத் தொடங்கியதும் குறைய ஆரம்பித்து விட்டன. சற்று நேரத்தில் அவர் சேரிப் பகுதி யொன்றுக்குள் வந்து விட்டார். எங்கும் தூர் நாற்றம் வீச ஆரம்பித்து விட்டது. அங்கே பாதையோரங்களில் சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒழுங்கான ஆடைகள் இன்றி அரை நிர்வான கோலத் திலேயே காணப்பட்டார். ஹர்ஜி யாரைக் கண்டதும் அவரைப் பின் தொடர ஆரம்பித்து விட்டனர். அவர் பயந்து போய் விட்டார்.

“நான் செஞ்ச பாவங்களுக்கு அல்லா என்ன நரகத்துக்கு அனுப்பி வச்சிட்டானா?”

அவர் ஓடத் தொடங்கினார். சிறுவர்கள் துறத்தத் தொடங்கி விட்டனர். அதில் ஒருவன் ஒரு கல்லை எடுத்து எறிய, அது அவரின் காலில் பட்டு வேதனையளித்தது. அவர் திரும்பிப் பார்க்காமல் ஓடினார். மீண்டும் மீண்டும் கல்லெறிகள் அவரைத் தாக்கத் தொடங்கின. பக்கத்தில் ஒரு கால்வாய் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. சிறுவர்களிடம் இருந்து தப்புவதற்கு

அதில் பாய்வதுதான் ஒரே வழி என அவருக்குத் தோன்றியது. அதனால் அதற்குள் அவர் பாய்ந்து விட்டார். உடலெங்கும் சகதியும் தூர்நாற்றமும் வீச அவர் இறைவனுக்குக் குரல் கொடுத்தார்.

“யா அல்லா, நீ என்ன நரகத்தில போட்டிட்டாயா? நான் செஞ்ச பாவங்கள மன்னிச்சி, நன்மகன எத்து என்ன சொர்கலோகத்துக்கு அனுப்பி வை நாயனே. பாலாறு, தேனாறு, மது வாறு எனக்குக் காட்டி வை நாயனே. ஹூர்லீன்கள எனக்கு ஹலாளாக்கித் தா நாயனே.”

“ஹாஜியார், என்ன இது சத்தம் வச்சிநீங்க? தூக்கத்திலும் ஹூர்லீன்களைப் பத்தித்தான் கதச்சிநீங்க. வெத்திலய நான் இடிச்சிட்டேன். அத உரலில ஈந்து எறக்கி ஓங்களுக்கு தரும் வரக்கிம் கொஞ்சம் பொறுங்கோ.”

“செய்யது, நான் அப்ப கண்டது கனவொண்டா?”

“ஹாஜியார், இந்த வெத்திலக் கலவைக்கு நல்லதொரு ஜால்பானத் துப் போயிலத் துண்டும் சேத்திருக்கிறேன். இத வாயில போட்டுக் கொண்டு படுங்கோ. நான் ஆயத்துக் குரிஷியை ஒதி ஊதி விடுகிறேன்.”

ஹாஜியார் வெற்றிலைக் கலவையை வாங்கி வாயிலே போட்டுக்கொள்ள, செய்யது ஆயத்துக் குர்ஷியை ஒத ஆயத்தமானான்.

இதயங்களை இணைக்கும் சூஃபி இசை

பேராசிரியர் .எச்.முஜீப் ரஹ்மான் (தக்கலை)

எல்லா மதத்திலும், இசை - ஒரு வழிபாட்டின் கருவியாகவே இருந்து வருகிறது. கூட்டு வழிபாட்டிற்கு இசையை பயன்படுத்துவது, அனேகமாக எல்லா மதங்களிலும் எல்லா காலகட்டங்களிலும் இருந்துவந்திருக்கிறது. கடவுளை வாழ்த்தவும் வணங்கவும், நமது முன்னோர்கள் இசையையே பயன்படுத்தி யிருக்கின்றனர். தென்னிந்தியாவில், கர்நாடக, இசை பரவலாக எல்லாராலும் பின்பற்றப்படுவதைபோல, சூஃபி இசையானது பாகிஸ்தான், துருக்கி, உஸ்பெகிஸ்தான், என பொதுவாக எல்லா முஸ்லீம் நாடுகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இசை (music) என்பதற்கு பல்வேறு வரைவிலக்கணங்களை இசைவியலாளர்கள் வகுத்துள்ளனர். அந்த ஆய்வுக்கு நான் செல்லவில்லை. பொதுவாக அறிந்துவைத்துள்ள வகையில் music என்பது வாத்திய இசையுடன் கலந்த பாடல் அல்லது வாத்தியக் கருவிகளின் நாதம் என்றே நினைத்துக் கொள்கின்றோம்.

“வாத்தியம்” (orchestration) என்பது இசையின் ஓர் அலகு மட்டுமே. அதுவல்லாமல் melody (இனிமை இனிய கீதம்) என்ற அர்த்தத்தில் இசையை நோக்குவோமாயின் நிறைய மயக்கங்கள் தெளியலாம். குர்ஆன் அருளப்பட்ட கி.பி. 610 - 633 காலத்தை உலகம் அடையும் பொழுது! அரேபிய தீபகற்பத்தை இருண்ட! வெளியுலகத் தொடர்பற்ற தனிமை உலகாகக் காட்டப்பட்டு! நாமும் அவ்வாறே சிந்திக்க பழகி விட்டோம்.

நவீன ஆய்வுகள் நமது கண்களை அய்யாமுல் ஜாஹிலிய்யா கால அரேபியாவை புதிதாக நோக்கச் செய்துள்ளது. புனித க.பா! மக்கா நகரம் அன்றைய உலகின் அனைத்து நாகரிகங்களும் சங்கமிக்கும் சந்தையாகத் திகழ்ந்தது. Silk Road (பட்டு வீதி) என அழைக்கப்பட்ட தரை வழி வர்த்தகப் பெரு வீதியில் மக்கா ஒரு புள்ளியாக விளங்கியது. மேலும் மக்காவாசிகள் பல நாடுகளுக்கு சென்று வர்த்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அரேபிய சொல் வழக்கில் பிற நாட்டு சொற்கள் புலக்கத்தில் இருந்தன. “சஞ்சபீல்” (இஞ்சி) “காபூர்” (கற்பூரம்) போன்ற வர்த்தகப் பொருட்களின்

பெயர்களை அவ்வாறே குர்ஆன் உபயோகித்துள்ளமை இதற்கு சிறந்த சான்று.

இக்காலப் பிரிவின் இலக்கிய, சமய, இசைக் கலை பரம்பலை நோக்குவோமாயின், இந்திய உப கண்டத்தின் இலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவத்தில் அமைந்திருந்தன. கவிதைக்கான யாப்பு இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. நாடோடி இசை முதிர்ச்சி நிலையை அடைந்து இன்றைய கர்ணாடக சங்கீதத்தின் அடிப்படைகள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. சமஸ்கிருதம், பாலி ஆகிய மொழிகளில் சமய நூல்கள் உருவாகியிருந்தன. சிற்றாகியாவில் கிரேக்க காவியங்களும்! இசை மரபும் செழுமை நிலையை அடைந்திருந்தது. கத்தோலிக்க ஆலயம் இவற்றை மக்கள் மயப்படுத்தியிருந்தது. இன்று பல்வேறு பரிணாமங்களைப் பெற்றுள்ள தோல், நரம்பு, காற்று ஆகிய மூவகை இசைக் கருவிகளும் உபயோகத்திலிருந்தன.

இலங்கை உள்ளிட்ட தென் கிழக்காசிய தீவுகளில் கூட, இசை மரபுகள் வளர்ந்திருந்தன எனின்! பல நாடுகளுடன் நிலத்தால் தொடர்புகொண்ட அரேபியாவில் இவை எந்தளவு அறிமுகமாகி ஓசையிட்டு ஒலித்திருக்கும் என புரிந்துகொள்ளலாம்.

இவ்வாறான ஓசைகள் நிறைந்த காலப் பிரிவில் குர்ஆன் அருளப்படுகின்றது. குர்ஆன் கவிதை நூல் அல்ல. அது எவ்வித யாப்பிலக்கணத்திற்கும் உட்படுவதில்லை. அதன் வசனங்கள் பாடல் வடிவம் கொண்டதுமல்ல. பாடல்களை "சந்தம்" (தாளத்திற்கேற்ப சொற்களை அமைத்தல்) அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றுவர். குர்ஆன் உரை நடை வடிவத்தில் அருளப்படுகின்றது. உரை நடையை இசை நயம்பட வாசிக்க முடியாது. வேண்டுமாயின் நீட்டி முழக்கி வாசிக்கலாம். ஆனால் அதில்

இசை பிறக்காது. வசனமொன்றிலிருந்து "இசை" பிறக்க வேண்டுமாயின் அதில் melody (இனிமை இனிய கீதம்), dynamic (சலனம்), harmony (ஒத்திசைவு / லயம்) இருக்க வேண்டும்.

இவை இசை குறித்த மேற்கத்தேய வரைவுகளாகும். குர்ஆன் வசனங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள அமைய்பில் இவ்விசை இலக்கணங்கள் பேணப்பட்டுள்ளமை பூரிப்பைத்தரும். குர்ஆன் பூரணமானது என்பதற்கு இதுவும் சான்று. கீழ்த்தேய இசைவியலின் வரைவுகள் ஒன்பது இரசங்களை (நவரசம்) பற்றி பேசுகிறது. அதில் "சோக ரசம்" என்றொரு ரசம் உண்டு. கிராஅத்தை செவிமடுக்கும் போது உள்ளத்தை வருடி குளிர்ச் செய்வது இந்த ரசம் தான். இந்தக் கருத்தை பின்வரும் ஹதீஸில் காணலாம்: "குர்ஆன் கவலையுடன் இரக்கப்பட்டது. அதை அழுகையுடன் ஒதுங்கள்".

இவ்விடம் நபியவர்கள் இசையின் இலக்கணத்தைப் பேசவில்லை. அவர்கள் ஓசையைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஓசைகள் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றிய அறிவு வழங்கப் பட்டவர்கள் என்பது தெளிவு. சூ.பி - பொதுவாக இது முஸ்லிம் களின் இசை. இன்றைக்கும் மசூதிகளில் திருக்குரானை ஒதும் முறைகூட ஒருவகையில் சூ.பி இசையின் ஒரு வடிவம் தான். சூ.பிஇசை பெரும்பாலும் கவாலி (Dawwali) இசை என்றே அதிகம் அறியப்படுகிறது. சூ.பி யின் மற்றுமொரு வடிவம்தான் கவாலி இசை.

முதலில் மெல்லிய ஹார்மோனியமும் அதனை தொடர்ந்து மிருதுவான தபேலா அல்லது டோலக், பிறகு உச்சஸ்தாயில் ஆலாப், அதன்பின் தேவைப்பட்டால் கவிதை அல்லது பாடல். இதுதான் சூ.பி இசையின் வடிவம். பெரும்பாலும் ஹார்மோனியமும் தபேலாவுமே இதன் இசைக்கருவிகளாக செயல்படுகிறது. இந்தியாவில் மொகலாயர்களின் வருகைக்கு பின்னர் இந்திய பாரம்பரிய இசையில் ஒரு பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டு இன்றைக்கு இந்தியாவின் தொன்மையான இசையாக அறியப்பட்டு வரும் "ஹிந்துஸ்தானி" இசை கிடைத்தது. அனேகமாக, அது வரையில் இந்தியாவில் பயன்பாட்டிலிருந்த மெலடி என்று அறியப்படுகிற தனியிசை மருகி ஹார்மோனி அல்லது ஆர்கெஸ்ட்ரா என்று அறியப்படுகிற கூட்டிசையோடு இணைந்து "ஹிந்துஸ்தானி இசை"யாக உருமாறியது. இந்த "ஹிந்துஸ்தானி" இசையை பாடும் ஹிந்துக்கள் "பண்டிட்" என்றும் "முஸ்லிம்கள் "உஸ்தாத்" என்றும் அழைக்கப்படுவதாய் படித்திருக்கிறேன். இந்த கலைவக்கு முந்திய இசை வடிவம்தான், சூ.பி.

முன்பெப்போதும் இல்லாத அளவில் தற்பொழுது, இந்தியாவில் பாகிஸ்தானி முஸ்லீம் இசைக்கலைஞர்களின் இசை பெரிதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு "நுஸ்ரத் பதே அலி கான்", "உஸ்தாத் சுல்தான் கான்" மற்றும் இளைய தலைமுறை இசைகலைஞரான "அதிப் அஸ்லாம்" என நிறைய உதாரணம் சொல்ல முடியும். இவர்கள் அனைவருக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஒற்றுமை, சூ.பி இசை. மற்றும் எந்த கலப்படமும் இல்லாமல், நல்ல இசையை கொடுத்ததால் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

ஆனால் சூபி, கசல், க்கவ்வாளி என பல இசை வடிவங்கள் துருக்கி மற்றும் அரபு நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியானவையே. அதலால் இந்தியாவில் கிடைக்கும் இந்த இசைவடிவங்கள் சிற்சில கலப்புக்களை கொண்டிருப்பது தவிர்க்க இயலாதது. இசைக்கு இன, மொழி, மத வேறுபாடுகள் கிடையாது. ஆகவே சூ.பி இசை, இசையை விரும்பும் நம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது.

பொதுவாக மனிதனுக்கு இசையின் தேவை அவனது தனிமையை அகற்றுவதற்காக தேவைப்படலாம், மென்சோகத்தை வெளிப்படுத்த தேவைப்படலாம், அதீத மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாக இருக்கலாம் அல்லது இறைவனை அடைவதை இருக்கலாம்.

ஆக இசை, மனிதனுக்கு இந்த மூன்றையும் கொடுப்பதாயிருக்க வேண்டியது அவசியம். சூ.பி இசையை பொறுத்தமட்டிலும், அதன் சிறப்பு என்னவென்றால் அது தனக்குள்ளேயே ஒரு தனிமையை கொண்டிருக்கும், மெல்லிய சோகம் ஒளிந்திருக்கும், ஒரு சாதுவின் மகிழ்ச்சியை பெற்றிருக்கும் இந்த மூன்றுமே சரிவர இணைய பெற்றது தான் சூ.பி இசை.

சூ.பி இசை நமக்கு பரிட்சையமான ஒன்றுதான், கஜல் வழியும் நாகூர் ஹனிபா அவர்களின் பாடல் வழியும். ஆனால் இவைகள் இந்திய இசை மரபை உள்வாங்கிக் கொண்ட இசை. அசலான சூ.பி இசை உயிரின் இசை. அதன் சாரம்சமே யோகிகள்

சொல்லும் சமாதி நிலையினை அடைதல் அல்லது பேரின்ப நிலை அடைதல். சூ.பி இசை வடிவம் இந்தி இசையமைப்பாளர் ஹிமேஸ் ரேஷ்மையாவின் இசையின் மூலம்தான் எனக்கு அறிமுகப்பட்டது. அதற்கு முன்னமே ஏ.ஆர் ரஹ்மானும் நுஸ்ரத் பதே அலிகானும் இந்திய இசையில் சூ.பி இசையை பிரபலப்படுத்தி யிருந்தாலும். ஹிமேஸ் அதை தனது இசையடையாளமாக பிரகடனப்படுத்திய தால் எனக்கு சூ.பி இசை என்பது என்ன என்று அறியும் ஆவல் அதிகமானது.

ஏ.ஆர் ரஹ்மானின் டெல்லி 6 இல் வரும் அர்ஜியான் (Arziyan), ராக் ஸ்டாரில் வரும் யானுசாமுதே, ஜோடா அக்பரில் வரும் க்வாஜாஜி, இன் லம்ஹோன், போஸ் படத்தில் வரும் அல்லஹ்ஹூ என்ற பாடல். மற்றும் குரு திரைப்படத்தில் வரும் ஆருயிரே மன்னிப்பாய மன்னிப்பாய போன்ற பாடல்கள் இந்திய சூ.பி இசையின் சிறந்த உதாரணங்கள். இந்த சூ.பி இசை சம்பந்தமாக இளைய ராஜாவின் ஒரு இசையை குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அது ஆச்சரியமாக இருக்கலாம், நீங்கள் தீர்க்கமாக மறுக்கவும் செய்யலாம். ஆனால் உறுதியாக நான் அதை அவரின் மிகச்சிறந்த சூ.பி இசையாகத்தான் கருதுகிறேன். அதை விளங்கி கொள்ள வேண்டும் என்றால், சூ.பி இசை என்றால் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டால், நீங்களும் அதை உணர, அனுபவிக்க முடியும். சூ.பி என்பது இறவனுடன் இரண்டற கலக்கும் வழிமுறையை சொல்லும் போதனையும் பயிற்சியுமாகும். இதுதான் இஸ்லாத்தின் இறுதி இலக்கு என்பது சூ.பி பிமார்களின் நம்பிக்கை. நாகூர் ரூமி அவர்கள் இது ஏறக்குறைய இந்துமதத்தின் அத்வைததிற்கு நெருக்கமானது என்கிறார். அதோடு நகூர்

ரூமி அவர்கள் தனது புத்தகத்தில் நபித்தோழர் அபூஹரரா நபி மொழியென்ற வாசகத்தில் இப்படி கூறியதாக குறிப்பிடுகிறார், அதாவது "இரண்டுவிதமான நபிமொழிகளை நான் நபி பெருமானார் அவர்களிடமிருந்து கற்று மனனம் செய்துள்ளேன். அதில் ஒருவகையைத்தான் உங்களுக்கு அறிவித்துள்ளேன். இன்னொன்றையும் அறிவித்தால் நீங்கள் என் கழுத்தை அறுத்து விடுவீர்கள்" என்று. அந்த 2ஆவது நபி மொழிதான் சூ.பி போதனை என்கிறார் நாகூர் ரூமி.

சூபிகள் இறைவனின் காதலிகளாக தங்களை கருதுகிறார்கள். ஏல்லா வற்றிலும் இறைவனையே காண்பவர்கள். ஏல்லா செயலிலும் இறைவனை அனுபவிப்பவர்கள். அந்த அனுபவத்தை தங்களுக்குள் கொண்டு வருவதாகவும், தன்னிலை மறந்து இறைவனிடன் ஒன்றிவிடும் அனுபவத்தை பெறவும், அவனிடம் காதலால் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி கரைந்து போகவும் இசையை ஒரு சாதனமாக உபயோகிக்கிறார்கள். "காதல் கொண்டவனின் சிந்தனை எப்படியிருக்குமோ அப்படிதான் இறையன்பர்களின் சிந்தனையும்" இருக்கும் என்கிறார் சூ.பி மேதைகளில் ஒருவரான இமாம் கஸ்லாலி.

சூ.பி மார்கள் 9ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவர்கள் என்று சில ஆய்வுகள் கருதுகின்றன. அவர்களில் அனேகர்கள் நபி பெருமானாரின் பேரர்களாவர். இஸ்லாத்தில் இலக்கியம், கலை மற்றும் இசை வளர இவர்கள் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இறை

நம்பிக்கையாளர்கள் மட்டு மல்ல சிந்தனை வாதிகளுமாவார்கள். சூ.பி இசையின் முக்கிய நோக்கமே தன்னிலை மறந்து இறை அனுபவத்தில் இரண்டற கலப்பதேயாகும். கர்நாடக இசை எப்படி இறைவனை அடைவ தையே தனது ஆதார நோக்கமாக கொண்டதோ அதேபோல் தான் சூ.பி இசையும். ஆனால் கர்நாடக இசை சுருதி மற்றும் தாளம் போன்ற இலக்கண விதிமுறை களுக்கு உட்பட்டது ஆனால் சூ.பி இசையில் இதுபோன்ற இலக்கண விதி முறைகள் இல்லை. அது தியான நிலைக் குள் மனதை கொண்டு சென்று பிரபஞ்ச வெளியில் இரண்டற கலக்கும் ஒரு பயணம். இசை இலக்கணங்கள் பெரும்பாலும் இதில் கணக்கிலெடுப்ப தில்லையென்றாலும், சமா எனப்படும் அவர்களின் இசைவடிவில் மூச்சுப் பிரயோகம், கடவுளின் பெயரை உச்ச ரிக்கும் தாள இடைவெளி என்று சில வழிமுறைகள் உண்டு. ஆனாலும் இவைகள் அடிப்படை விதிகள் கிடையாது.

ஞெ (nye) எனப்படும் குழல் இசை சூ.பி இசையின் அடிப்படை நாதம். தேவாலயத்தில் இசைக்கப்படும் ஆர்கள் இசைப்போல, கர்நாடக இசையில் இசைக்கப்படும் தம்பூரவை போல், திபேத் புத்த மந்திரம் அல்லது ஜபத்தினை போல, அடிநாத சுருதியில் இசைக்கப்படும் இசைக்கருவி. இந்துவின் ஓம் என்ற நாதமும் இதே சுருதியில் ஒலிப்பது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவும். இதன் நோக்கமே தனித்திருக்கும் உணர்வு வெளியை ஏற்படுத்துவது. ஆழ் மனநிலையை நோக்கி நமது சிந்தனையை செலுத்துவது. வெளியுலகை மறக்கடித்து உள்நிலை நோக்கி பயணிப்பது.

இதனுடன் திக்கிர் எனப்படும் பாடலை அல்லது ஜபத்தை இடை விடாது பாடுவது. திக்கிர் எனப் படுவது, இறைவனின் திரு நாமத்தையும், திருக்குரானின் வாச கங்களையும், நபி பெரு மானையும் நினைவு கூறுவதாகும். அதோடு ஹூ எனப்படும் இறைத் திரு நாமத்தை துதி செய்வதும் சூ.பி இசையின் இன்னொரு முக்கிய அம்சம். ஹூ என்பது அல்லாஹ்வை குறிக்கும் சொல்லாகவும் இறைதியானத்தின் முக்கிய அம்சமாகவும் கருதப் படுகிறது. விடும் மூச்சில் கூட ஹூ கலந்திருப்பதாக சூ.பிகள் கருது கிறார்கள். சில சமயங்களில் அல்லாஹூ அல்லது லா இலாஹா இல்லல்லாஹ் என்று பின்னணியிலும் ஜபிக்கப்படும்.

இந்த தியானத்துடன் அல்லது பாடலுடன் பல சமயங்களின் பறை போன்ற கருவியும் இசைக்கப்படும், மிகப் பெரிய தாள இடைவெளியில் (slow tempo-வில்). பிற்காலத்தில் சூ.பி குருமார்களின் கவிதைகள் பாடுபொருளாக சூ.பி இசையில் இடம் பெற்றது. பிறகு சூ.பி மார்கள் உலக முழுக்க பயண மேற்கொண்டு இஸ்லாத்தை பரப்பியபொழுது, இந்த சூ.பி இசை அந்தந்த நாட்டு கலை வடிவத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு பல்வேறு பிரிவுகளில் விரிந்தது. இந் தியாவில் கஜலாகவும், கவாலியாகவும் திரிபடைந்தது.

நாகூர் மாவட்டத்தில் பாடப்படும் இஸ்லாமிய இசை மற்றொரு வகை யான சூ.பி இசைவடிவமாகும். கஜல் பெறும் பாலும் காதல் கவிதைகளை அடிப் படையாக

கொண்டிருந்தாலும் அது முழு வதும் இறை காதலை குறிப்பதாகும்.

கடல் என்றால் எனக்குப் பயம். ஆனால் கடலின் கரைகளை நான் காதலிக்கிறேன். அதன் அலைகளை, நுரைகளை எல்லா வற்றையுமே. ஆனாலும், கடல் என்றால் எனக்குப் பயம். கடலின் கரைகளில் கால் நனைத்திருக்கிறேன். அது ஒரு குழந்தையின் சிரிப்பு. இன்னும் கொஞ்சம் உள்ளே போனால், கடல் ஒரு வசீகரம், என்னை, உங்களை ஏன் மற்ற எல்லாவற்றையுமே கூட அது உள்ளே இழுத்து விடும் வசீகரம் கொண்டது. கழுத்தளவு வரை உள்ளே சென்றால் நீங்கள் எஞ்சியிருப்பீர்கள், பின்தான் கடல் தொடங்குகின்றது. ஓரடி உள்ளே வைத்தால் கடல். அந்தக் கடலில்தான் எனக்குப் பயம். உங்களில் பலருக்கும் கூட அந்தப் பயம் இருக்கலாம்.

ஏனென்றால், அதுவரை உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிந்த எதுவும் அதற்கு அப்பால் இருக்கப்போவதில்லை. அதற்கு அப்பால் எல்லாமே அமானுஷ்யம். கடல் தன்னுள்ளே கோடி கோடி ரகசியங்களை ஒளித்தபடியும் உயிர்ப்பத்தபடியும் ஒவ்வொரு தடவையும் மனிதனை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இசையும் ஒரு கடல் தான். அதன் அமானுஷ்யங்களை நீங்கள் கரையிலிருந்து கொண்டு உணர முடியாது. வெறுமனே ரசிக்கலாம். ஆனால், இசை என்பது வாழ்வும் மரணமும் சந்தித்துக் கொள்ளும் புள்ளி. அங்கு நீங்கள் இசை மட்டும் தான், உங்களின் மொத்த உடலையும் ஏன் உயிரையும் கூட இசைக்காக கொடுக்க முடிந்தால் மட்டுமே, இசை என்பது அனுபவம், இல்லை யென்றால், பரபரப்பு நிறைந்த வீதியின் இரைச் சல்தான் உங்களின் ரசனையின் அளவு. மௌனத்திற்கும் இசைக்கும் இடையே மின்னற்பொழுதே தூரம்.

அதனுள் நீங்கள் கரைந்து விட்டால் எஞ்சுவதென்ன? ஒஷோ சொன்ன கதை ஒன்று ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. ஒரு பாரசீக மன்னன், மாபெரும் இசை ரசிகன், அவனது சபையில் வாசிக்காத மேதைகளே இல்லை யெனும் அளவுக்கு அவனொரு ரசிகன்.

ஒரு நாள் தனது மந்திரிகளுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது கேட்டான், "எனது இசை தாகம் மேலும் மேலும் பொங்கி வழிகிறது. ஏதோ ஒன்று இன்னும் எஞ்சியிருக்கிறது, என்ன அது? இன்னும் யாரோ ஒரு மேதையை நான் கேட்கவில்லை போலும்?" என்றான். அதற்கு மந்திரிகளில் ஒருவன், "அரசே, எல்லோரும் வாசித்துவிட்டார்கள். ஆனால், இன்னுமொருவர் இருக்கிறார்தான். ஆனால் அவர் பல நிபந்தனைகள் விதிக்கிறார். அவை ரொம்பவும் அதிகம் அதான்... என்று இழுத்தார். மன்னனின் கண்கள் விரிந்தன, உடனே அந்த மேதை அழைத்து வரப்பட்டார். "உமது நிபந்தனைகளைக் கூறும்?" என்றான் மன்னன். "நான் யாழை வாசிக்கும் போது உடலின் எந்தப் பாகத்தை யாவது யாராவது அசைத்தால் அந்தப் பாகம் அவரது உடலில் இருந்து அகற்றப்பட வேண்டும்.

அவ்வளவு தான் நிபந்தனை" என்றார் மேதை. மன்னன் சிரித்தான், "அவ்வாறே ஆகுக" என்றான். ஊர் முழுவதும் இசைக் கச்சேரி தொடர் பாக அறிவிக்கப்பட்டது. நிபந்தனை களும் பெரிய பதாகைகளில் தொங்க விடப்படன. பெருந்திரளான மக்கள் வந்திருந்தனர். மன்னனும் வந்தான். அவனோ வாக்குத் தவறாதவன்.

ஆகவே, ஐநூறு வீரர்களை ஆயுதம் தாங்கியபடி நிற்க வைத்தான். நிகழ்ச்சி முடியும் வரை கண்காணித்து பின்னரே தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் என்பது ஏற்பாடு. நிகழ்ச்சியும் தொடங்கியது, மேதை வாசிக்கத் தொடங்கினார். இசைக் கடவுளே மண்ணில் இறங்கியது போல் வாசித்தார். “அற்புதம்” என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பின்னர், நள்ளிரவில் நிறுத்தி, “யாராவது உடலை அசைத் தர்களா?” என்று மன்னரிடம் கேட்டார். மன்னன் விசாரித்தான். “பன்னிரண்டு பேர் தலையை அசைத்தும் சிலர் கால்களால் தாளமும் போட்டிருக்கின்றனர் தங்களை மறந்து” என்றான் மன்னன். “முடிவு உங்கள் கையில்ல்தான் இவர்களை என்ன செய்வது?” என்று கேட்டான். அந்த மேதை, இவர்கள் பன்னிரண்டு பேரைத் தவிர மீதி அத்தனை பேரையும் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுங்கள். இவர்கள் இசையை கேட்பதற்கே லாயக்கற்றவர்கள்.

மூடர்கள். எந்த ஒருவன் இசைக்கு தன்னை மறக்கவில்லையோ, அவனுக்கு வாசிப்பது இசைக்கே அவமானம். உயிரே போய்விடும் எனும்போது கூட இசையில் தங்களை மறந்த இவர்களுக்காக மட்டுமே நான் வாசிப்பேன். இனித்தான், எனது உண்மையான இசையை வாசிக்கப் போகிறேன்” என்றார். இந்தக் கதையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஒரு மாபெரும் உண்மை. இனி கவ்வாலி இசைக்கு வருவோம். இது கிட்டத்தட்ட எங்களுர் வில்லுப்பாட்டு மாதிரி தான். ஆனால், இது முழுதும் பாடல், மீண்டும் மீண்டும் சில வரிகளை பாடி, ஒரு சரடாக ஏதோ ஒரு விஷயத்தை கதை சொல்லும் பாணியில் சொல்லுவார்கள். நான் சொல்லப் போவது, கவ்வாலி இசையின் அரசர்களின் அரசன் என்று அழைக்கப்

படும். “நஸ்ரத் பாத் அலிகான்” பற்றி. இவரின் கவ்வாலிகளையே நான் முதலில் கேட்டேன். “அற்புதம்” என்ற வார்த்தைக்கு அது தான் பொருள். காதலை பற்றிய அவரது பாடல்கள் மீது எனக்கு பெரும் மோகம். அப்படியிருக்கும், அவர் பாடும் போது. குரல் ஒரு ஆளாக மாறி அசைந்து கொண்டிருப்பது போல் தோன்றும். உடலே குரலாகி கதறிக் கொண்டிருப்பார் காதலில். நிரம்பி வழியும் கண்ணீரை மட்டும் தான் என்னால் பதிலுக்கு அவருக்கு தர முடியும். அவ்வளவு பரிசுத்தமான குரல், “அக்கியான் உடக் தியான்” என்ற பாடல் எனக்கு மிகப் பிடித்தது. அதன் சில வரிகளை நான் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். ஒரு பக்திக் கவிதை போல் நீரும் அவ்வரிகள் காதலின் தனிமை, தனித்திருக்கும் ஒரு மனிதனின் துயர் என கண்கள் பனிக்க வைக்கும் அற்புதம்.

“நீயில்லாமல் எனது இதயத்தின் ஆசைகள். நீயில்லாமல் எந்த அர்த்தமுமில்லை வாழ்வில் நீயில்லாமல் ஒவ்வொரு நாளும் நரம்பும்”

உனது பெயரைப் பாடுகின்றது
எனது கண்கள் நீ வருவதற்காக காத்திருக்கின்றன
எனது இருதயம் ஏங்குகின்றது
உன்னை அழைக்கின்றது
திரும்பி வா, உனது காதலின் மீது ஆணையாக
திரும்பி விடு, எனது இருதயம் ஏங்குகின்றது
உன்னை அழைக்கின்றது

நீ என்னை விட்டு விலகியதிலிருந்து
நான் முழுவதும் தனிமையை உணர்கிறேன்
எனது வீட்டின் பறவைகள் கூட என்னை விட்டு
பறந்து சென்றுவிட்டன
எனது கண்கள் நீ வருவதற்காக ஏங்குகின்றது
எனது இருதயம் உன்னை அழைக்கின்றது
என்னால் இந்தத் தனிமையை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை
திரும்பி விடு, எனது காதலே திரும்பி விடு
வசந்தம் வரும் போகும்
ஆனால் நான் இப்பொழுதும் உனக்காக காத்திருக்கிறேன்
இப்பொழுது இல்லையென்றால், நீ எப்பொழுது வருவாய்?
எனது கண்கள் உனது வருகையின் அறிவிப்பிற்காக காத்திருக்கின்றன
வசந்தத்தின் பறவைகள் இங்கே மறுபடியும் வந்து விட்டன
ஆனால் நீயும் கூட ஏன் வரவில்லை...”

என்று நீரும் அப்பாடல் ஒரு மாபெரும் இசை மனத்தின் கதறல். இஸ்லாமிய மக்கள் இசை வடிவங்களில் மௌலிது இசை நடிகள் நாயகத்தின் பிறப்பை ஒட்டி பல்வேறு வட்டாரங்களில், பல்வித ராகங்களில் பாடப்படும் பாடல்களின் வடிவமாக உள்ளது. இது தவிர ஷியா முஸ்லிம்களின் மக்களிசை வடிவங்கள் கவனத்திற்கு உரியவையாகும். ஆஷ்கீரா இசை, மாம் ஹக்ஷீசைனும், அவர் தம் தோழர்களும் கொல்லப்பட்ட தியாக நினைவுகளை கிளப்பும் விதமாக முகரம் பண்டிகை தினத்தில் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

இதுபோன்ற தக் இசை (Ta'zieh music) ஈரானுக்கு வெளியே இமோம் ஹக்ஷீசைனின் தியாகத்தை ஞாபகப்படுத்தும் விதத்தில் நிகழ்த்தப்படும் இசை நாடக வடிவ நிகழ்வாகும். எத்தியோப்பியா மக்கள் மத்தியில் பாடப்படும் மன்ஸக்ஷீமா - அற ஒழுக்கப்பாடல்களும், முகம்மதுநபியின் புகழ்பாடும் அராபி ஹைமன் பாடல்களும் இவ்வகையில் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியவையாகும். இஸ்லாமிய இசை வடிவக்கூறுகளாக நிலைப் பெற்றிருப்பவையில் மகாம் (maqam) தஸ்தகா (Dasgah) ராகம் (Raga) முக்கியமான வையாகும். இசையில் குரல்வடிவத்தோடு இசைக்கருவிகளின் ஒலிகள் இணைதல் குறித்து தொடர்ந்து கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டே வந்துள்ளன. பக்தி சமய மரபு பாடல்களில் மரபு வழி இசைக்கருவிகளின் சேர்க்கை மூன்று விதமாக நிகழ்கிறது. முதலில் தோல் கருவிகள்,

நரம்பு கருவிகள். துளைக் கருவிகள் உள்ளிட்ட பல வாத்தியங்களை குறிப்பிடலாம். நவீன காலை இசை வடிவத்தில் முஸ்லிம் களின் பயன்பாட்டில் ஹார்மோனியம் மிக முக்கியமாக உள்ளது.

இந்திய செவ்வியல் இசை கர்நாடக மற்றும் ஹரிந்துஸ் தானி இசை மரபுகளாக உருவாகியுள்ளன. வேதகால சமய இசை மரபின் செவ்வியல் வடிவமாக தென்னிந்தியாவில் பேணப்படும் கர்நாடக சங்கீதம் சமஸ்கிருத பின்னணியை கொண்டது. யசூர், சாம, அதர்வண வேதங்களில் சாம வேதம் முற்றிலும் - இசை வடிவங்களைச் கொண்டதாகும். கர்நாடக இசை ராகம், தாளம் என்கிற இருபகுதிகளின் இணைப்பின் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகிறது. கர்நாடக இசையில் ராகம் என்பதில் சுருதி, ஸ்வரங்கள் (ஸட்ஜம், ரிஸபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தவ்வதம், நிலாபம்) - ஸரிகமபதஸ - ஏழு வகை மற்றும் ஒவ்வொரு ராகத்தின் துவக்கத்தைச் சொல்லும் ஆரோகணம் - அவரோகணம் உள்ளிட்ட பகுதிகள் அடிப்படையாகும்.

சம்பூரண ராகங்களின் எழுபத்திரண்டு வகை மேளகர்த்தா ராகங்கள் முக்கியமானவையாகும். இந்த ராகங்கள் உச்சஸ்தாயி, நடுஸ்தாயி அடிப்படையில் ஆறுவகைகளாக பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு சக்ராஸ் (chakras) என்று பெயர். மேலும் இந்த ராகங்களை தாய் ராகங்கள் எனப்படும் ஜனக ராகங்கள் (Janakaragas) மற்றும் குழந்தை ராகங்கள் எனப்படும் ஜன்யராகங்கள் (Janyaragas) என பகுத்துப் பார்ப்பதும் உண்டு.

தாளவகைகள் லகு (laghu) த்ருதம் (dhurtam) அனுதருதம் (Anudhrutam) என மூன்று முறைமைகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்தாளம் ஏழு வகைகளாக வடிவம் பெற்றுள்ளன. துருவ தாளம் (Dhruvatalam) மத்யதாளம் (matyatalam) ரூபதாளம் (Rupakathalam) ஜம்பகதாளம் (Thampathalam) திரிபுத தாளம் (Triputatalam) ஆதி தாளம், ஏக தாளம் என இவை உருவம் பெறுகின்றன. ஐந்து ஜதி கலம், ஏழு வகை தாளத்தோடு இணைந்து புதிதாய் முப்பத்தைந்து தாள வகைகளை உருவாக்கும் சாத்தியமும் இதில் உள்ளது.

கர்நாடக இசைப்பாடல் கீர்த்தனை, பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்கிற முப்பகுதிகளை கொண்டது. ஒரு ராகத்தின் முழுமை வடிவமாக வர்ணம் அமையப்படுகிறது. இத்தோடு கீதம் மற்றும் ஸ்வரஜதியையும் இணைத்துப் பார்க்கலாம். கர்நாடக இசையின் வெளிப்பாட்டு முறைகளாக ராக ஆலாபனை, நிரவல், கல்பனாஸ்வரம், தானம், பல்லவி, துக்கடா மங்களம் என பகுதிகள் அமையப்பெற்றுள்ளன. கர்நாடக குரலிசையை முழுமைப்படும் விதத்திலான இசைக் கருவிகளின் சேர்க்கை உருவாகிறது. தம்பூராவின் சுருதியும், வயலின் அல்லது வீணையின் நிரவலும் மிருதங்கம், கடம், கஞ்சீரா, மற்றும் மோர்சிங்கின் தாளவகைப்பட்ட ஓசையும் இணைந்ததொரு வெளிப்பாடாகவும் அமைகிறது.

தென்னிந்திய இசை மரபின் முன்னோடியாக கன்னடத்திலும், சமஸ்கிருதத்திலும் மிக அதிகமான கீர்த்தனைகளை உருவாக்கியவராக புரந்தர தாசர் (1480-

1564) கருதப் படுகிறார். இவரின் அடியொற்றியே தியாகராஜர் (1759-1827) கர்நாடக இசையின் மும்மூர்த்தியாக பேசப்படுகின்றனர். தெலுங்கில் உருவான தியாகராஜரின் பஞ்சரத்ன கீர்த்தனைகள் முத்துசாமி தீட்சதரின் நவகிரககீர்த்தனைகள் இவற்றில் புகழ் பெற்றவைகளாகும். இஸ்லாமியர்களின் வருகையை ஒட்டி 12-13ம் நூற்றாண்டில் குறிப்பாக டில்லி சுல்தான்களின் ஆட்சி காலம் மற்றும் முகலாய பேரரசு காலத்தில் இந்திய இசை மரபில் அரேபிய இசை வடிவத்தின் தாக்கம் ஏற்பட்டதன் விளைவாக கர்நாடக, மற்றும் அரபு இசை மரபின் சேர்ந்துரு வாக்க இந்துஸ்தானி செவ்வியல் இசை மரபு உருவாகிறது.

சில்தியா தர்கா இந்த இசை மரபுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகிறது. இந்தியாவிற்கு வெளியே பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட இந்துஸ்தானி இசை வடிவம் வெகுஜன மக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் இசை வடிவமாக மாறியுள்ளது. இவ்விசையை பாடும் இந்து மதக்கலைஞர்கள் பண்டிட்டுகள் எனவும் இஸ்லாமியர்கள் உஸ்தாதுக்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இதன் தற்போதைய வடிவ உருவாக்கங்களை இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் நாடுகளின் இசைக்கலைஞர்களால் பேணப்படுவதை குறிப்பிடலாம். இது கல்வாலி, கலல் என்பதான காவிய இசை வடிவங்களுக்கு வித்திட்டது. 13-ம் நூற்றாண்டின் அமீர் குஸ்ரு வேதகால இசையிலிருந்து அடிப்படைகளை உள்வாங்கியும், பாரசீக இசைமரபின் நுட்பங்களை ஒன்றிணைத்தும் கவாலி இந்துஸ்தானி இசைவடிவத்தையும், சிதார் நரம்பு இசைக்கருவியின் பயன்பாட்டையும் ஒன்றுபடுத்தினார்.

பாரசீக இசைமரபை தெற்காசிய இசை மரபுடன் இணைத்தொரு புதுவடிவமாய் கவாலி இசைவடிவம் அறிமுகமானது. உருது, பஞ்சாபி, சிந்தி மொழி வழியாக இந்தப் பயணம் நிகழ்ந்தது.

மொகலாய பேரரசுக் காலத்தில் குறிப்பாக ஜலாலுத்தீன் அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில் இசையும் நடனமும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அக்பரின் அரசவையில் இருந்து புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞன் தன்சேன் நிகழ்த்திய ராக ஆலாபனைகள் வரலாற்றின் குறிப்புகளின் கவனிப்பிற்குரிய இடம் பெற்றுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்து மகாராஜாக்கள் முஸ்லிம் நவாவுகள் வீழ்ச்சிக்கு பின்னரும் ஜனநாயக இசை வடிவமாக இந்துஸ்தானி இசை உருமாறியுள்ளது. இந்துஸ்தானி குரலிசையைத் தாண்டி ராகங்களை மீட்டும் இசையாக சிதார், சாரட் சாரங்கி தாளவகைக்கு தபேலா புல்லாங்குழலையொத்த பன்சுரி என இசை சேர்க்கை வடிவமெடுத்துள்ளன.

இந்துஸ்தானி செவ்வியல் இசைமரபை துலங்கவைக்கும் வடிவங்களாக துருபத், தரனா, துமரி பஜன், கலல் உள்ளிட்டவை விளங்குகின்றன. இந்துஸ்தானி ராக அடிப்படையின் கூறுகளாக ஏழு சர்க்கங்கள் (rupkgepl) அமைகின்றன. இதுவே கர்நாடக இசையில் ஏழு ஸ்வரங்களாகும். இன்றைய தமிழ் சூழலில் ஒற்றைப்படுத்தப்பட்ட அரசியல், பொருளியல் கலாச்சாரச் சூழலில் அழிக்கப்படுகிற அல்லது ஓரம் கட்டப்படுகிற கலாச்சார அடையாளங்களை மையநீரோட்டத்தை நோக்கி நகர்த்திச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

செவ்வியல் இசை, திரை இசை என ஏதோ ஒன்றை மட்டும் மையப்படுத்தி அதுவே எல்லாவித இசை வடிவங்களுக்கு அடிப்படை என்கிற பார்வை நிலை பெற்றுள்ளது. இஸ்லாமிய சூழலிலோ இசையை விலக்கப்பட்டதாக பிரச்சாரம் செய்வதும் அல்லது விரிக் வைக்காத இசை என்று பகுத்துப் பார்ப்பதும் சூபிகளை இஸ்லாமிய எல்லையிலிருந்து வெளியேற்றி காபிர்கள் என தீர்ப்பு வழங்குவதுமூ ஒரு இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத மனோநிலையாக கட்ட மைக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வளையில் சூ.பி கவிஞர்களின் புதைக்கப்பட்டு கிடக்கிற இசை மரபை கண்டெடுத்து வெளிக்கொண்டு வருவதும் இஸ்லாமிய இசை அரசியல் குறித்த தெளிவினை உருவாக்க இடமளிக்கும்.

ஒரு கழிப்பறையென
துர்நாற்றத்துடன் இருக்கின்றாய்
அயலில் உலாவ முடியாது
அபகீர்த்தியின் மறை
உன்னால் பொழிக்கின்றது

வஞ்சனைக் காற்றை
சுவாசிக்கும் உன்னில்
எப்போது சிநேகிதங்கள் மலரும்

அவமானங்களில் நீ பிறந்திருக்க
அதற்குள் அசரீரி ...

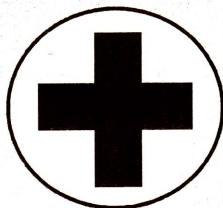
வலிகள்
காயங்களில் மட்டுமா

நீ அதர்மங்கொள்ளும்
கற்பித்தலில் இருந்து
சாக்கடைதான்
வெளியேறப் போகின்றது
கவிதைகள் அல்ல

கழிவறை

சீப்னு ஆயிஷா

WEKANDE CLINIC

Estd 1990

Dispensary & Surgery

⊕ Special Clinics

- Diabetic Clinic
- Skin Clinic
- Herbal Medicine
- Women Diseases Clinic
- Diet Advises

⊕ Laboratory investigations (Navaloka Metropolis)

No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

ARM

LL NO 2158

Travels & Tours
Haj Umra Operator

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689